

BİLGENİN GÖLGESİNDE

HACİVEYİSZADE ANADOLU İMAM HATİP
LİSESİ OKUL DERGİSİ

2025 / Sayı 1

Hüseyin
Gökalp

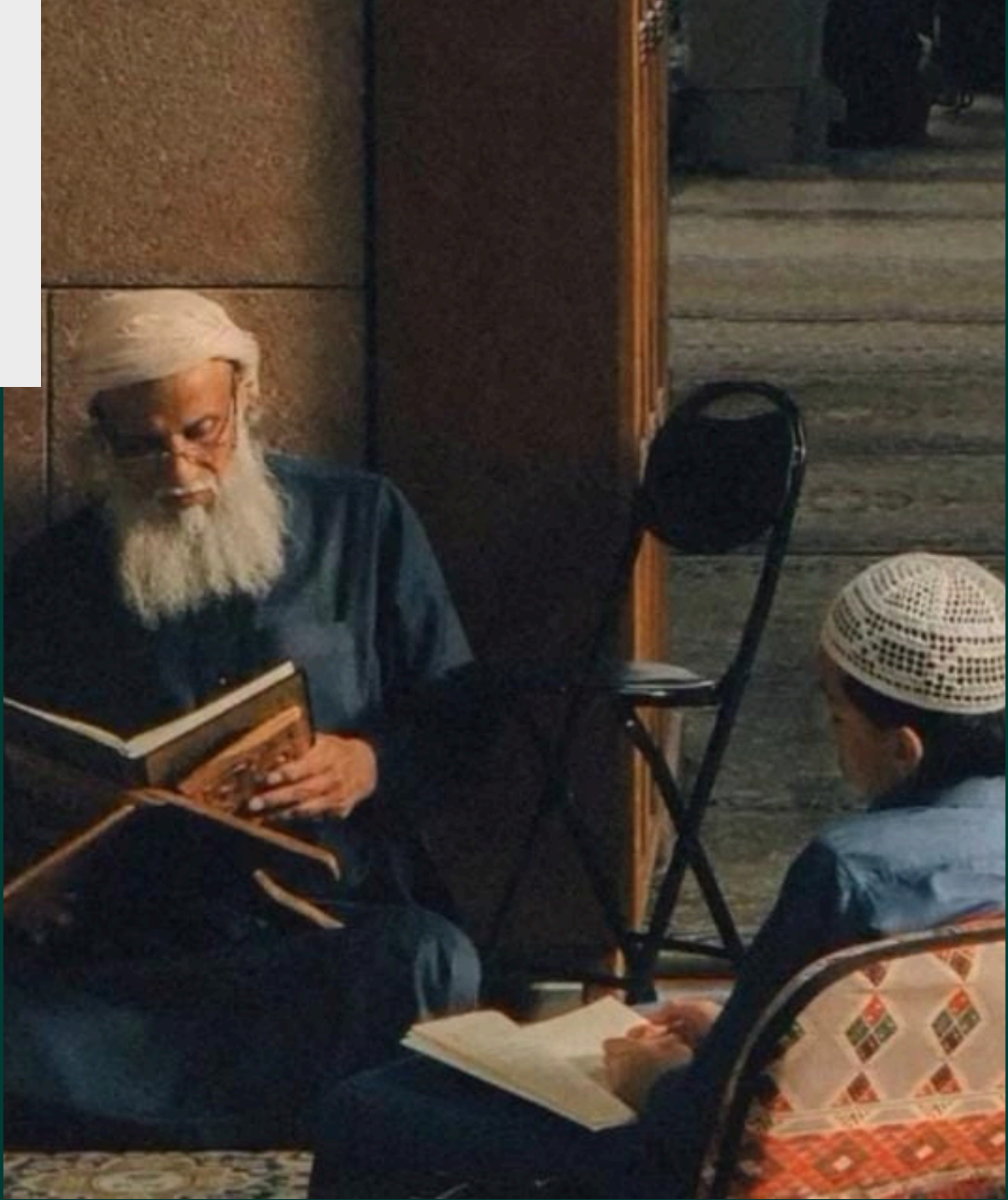
Röportaj:
Filistin Meselesi

ÇAĞIMIZIN
İBRAHİMLERİ

KUR'ANLA DİRİLİŞ
VE ANLAMA
SEFERBERLİĞİ

FİLİSTİN AYNASI

KALBİN FISILTISI

MUHAMMED EMİN TEKİNER/ ÖMER CIRIK/ZAFER ÇİMEN /ALİ KEREM AKMAZ/ALİ TEKE/ YUSUFKAYA
AHMET YASİN OFLAZ/YUNUS EMRE DEMİRÖZ/ CELAL ZAHİT KELEK /BAKİ ALIÇ/ÖMER FARUK FIRÇA
SALİH ENES GÜNEŞ/İBRAHİM ENES ÖZDEMİR/OSMAN ÖNER/AHMET SERVET ATEŞ/ MUZAFFER ÇAKI
YUSUF YILDIZBAŞ/MUHAMMED AYDIN/TAHA ENES ULUDAĞ/ÖMER TARIK TUNA

HACİVEYİSZADE
FEN VE SOSYAL BİLİMLER
ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

HACİVEYİSZADE İMAM HATİP LİSESİ

BİLGENİN GÖLGESİNDE

YIL: 2025 **SAYI:** 1

BAŞ EDITÖR

Muhammed Aydın

YÖNETİCİ EDITÖR

Muhammed Emin Tekiner

İÇERİK DİREKTÖRÜ

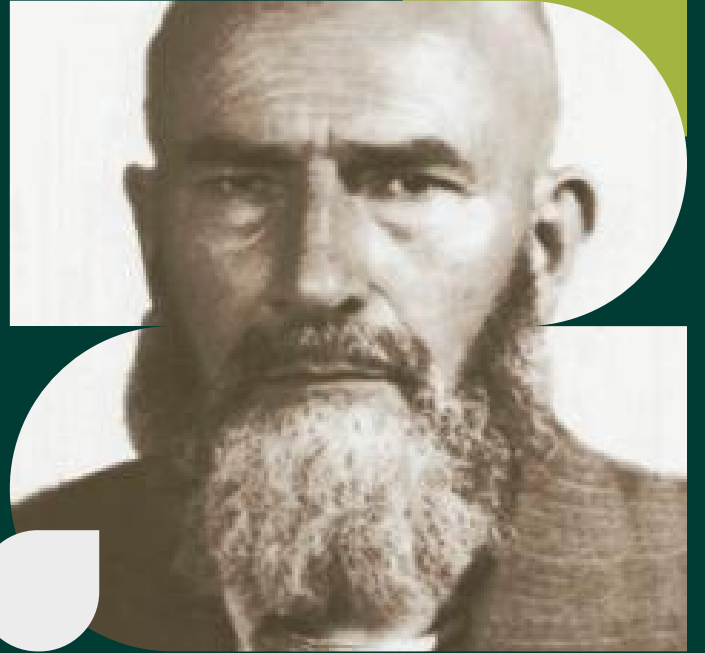
Baki Alıç

YAYIN KURULU

Ömer Faruk Fırça
İbrahim Enes Özdemir
Salih Enes Güneş
Taha Enes Uludağ
Muhammed Salih Özata
Ensar Tahsin Türkan
Mustafa Çakın

GÖRSEL YÖNETMEN

Ahmet Furkan sağdıç
Muhammed Talha Karakaya

İçindekiler

7

ZAMAN VE GENÇLİK

Ahmet Yasin Oflaz

9

KONYA DÜĞÜN YEMEĞİ

Celal Zahit Kelek

11

GENÇLİK DİLİ VE EDEBİYATI

Ömer Tarık Tuna

15

TÜRKİYE'DEKİ HUKUK SİSTEMİ

Ali Kerem Akmaz

17

KURANLA DİRİLİŞ VE ANLAMA SEFERBERLİĞİ

Ömer Cırık

20

FİLİSTİN HAKKINDA FİLMLER

Ömer Faruk Fırça

8

ANADOLUDAN ESİNTİLER

Baki Alıç

10

OYUNLARIN EVRİMİ VE MODEN DÜNYADAKİ YERİ

Yunus Emre Demiröz

12

TÜRK HAVACILIK TARİHİ VE SAVUNMA SANAYİİNDEKİ YÜKSELİŞ

Yusuf Kaya

16

ÇAĞIMIZIN İBRAHİMLERİ OLMAK: ALLAH'I TANIMA

Muhammed Emin Tekiner

18

RÖPORTAJ : HÜSEYİN GÖKALP FİLİSTİN MESELESİ

Muhammed Emin

Tekiner / Baki Alıç

22

FİLİSTİN ÖNDERLERİ

Salih Enes Güneş /

İbrahim Enes Özdemir

24

FİLİSTİN AYNASI

Zafer Çimen

27

1915 / HİKAYE

Ali Kerem Akmaz

29

ÖN YARGI / HİKAYE

Taha Enes Uludağ

32

CENNET LİYAKATLARI / ŞİİR

Ali Teke

34

VATAN ŞİİRİ

Ahmet Servet Ateş

36

NÜVE / ŞİİR

Taha Enes Uludağ

38

EVE DÖNÜŞ / ŞİİR

Muhammed Aydın

26

KUANTUM FİZİĞİ

Osman Öner

28

PİŞMANLIK / HİKAYE

Ömer Faruk Fırça

30

Uzunluğu değişebilen
başka bir tanıtım
paragrafı

RÜYA / HİKAYE

33

ÇANAKKALE / ŞİİR

Ali Kerem Akmaz

35

KALBİN FISILTISI / ŞİİR

Muzaffer Çakı

37

DENİZ / ŞİİR

Yusuf Yıldızbaş

EDİTÖRÜMÜZDEN MEKTUP VAR

Avazeyi gök kubbeğe Davud gibi sal
Baki kalan bu kubbede bir hoş seda imiş
BAKİ

Söz söylemenin kolaylaştığı söylenen sözün arkasında durmanın zorlaştığı bu zaman sözün namusuna talip olan bir grup genç olarak bu kubbede hoş bir seda bırakmak için yola çıktık. Abdullah Harmancı'nın tabiriyle Bilgenin Gölgesinde , eskilerin gittiği yolda, yeni bir nefes almak için bütün çabamız. Çoğu zaman anlatmak değil anlamak için uğraştık. Zamanın ruhunu kavramaya çalıştık, ruhumuzun dünya tarihinden daha kadim olduğunu unutmadan. Özlemimizin, ıstırabımızın bir kamış gibi koparılıp atıldığımız cennet olduğu bilinciyle bir söz söylemek istedik. Beşerden insana, insandan Adem'e uzanan yolculuğumuzun bir durağıydı anlattıklarımız. Sevgimizi ve öfkemizi kaybetmeden, olması gerekeni olması gerektiği yerde konumlandırmak istedik. Hacıveyiszade İmam Hatip Lisesi öğrencileri ve öğretmenleri olarak iyi okumalar diliyoruz.

**Bilgenin
Gölgesinde,
eskilerin
gittiği yolda,
yeni bir nefes
almak için
bütün
çabamız.**

Zaman ve Gençlik

Ahmet Yasin Oflaz

**Gençlikle övünmek
veya yaşlılıktan
kaygılanmak
yerine, en doğru
yaklaşım
“şimdi”nin
kıymetini bilmektir.**

D.H. Lawrence yıllar önce, hiçbir şeye kesin olarak “bu benimdir” demememiz gerektiğini söyler. Ona göre, sahip olduklarımızı ancak “yanımda” veya “benimle birlikte” diye ifade edebiliriz. Çünkü hayatımıza değer katan her şey, zamanın akışı içinde değişmeye, eskimeye ve en sonunda yok olmaya mahkûmdur.

Bu düşünceyi gençliğe de uyarlayabiliriz. İnsan her ne kadar kendini “genç” olarak görse de, zamanla yaşlanacaktır. Bugün genç olduğunu düşünen biri, başka bir dönemde başkalarının gözünde “yaşlı” olarak tanımlanacaktır. Dolayısıyla gençlikle övünmek veya yaşlılıktan kaygılanmak yerine, en doğru yaklaşım “şimdi”nin kıymetini bilmektir.

Gençlik, hayatın en enerjik ve heyecan verici dönemidir. Ancak çoğu zaman, gençken sahip olduğumuz zamanın kıymetini yeterince bilemeyiz. Gelecek hep sonsuzmuş gibi gelir, ama zaman su gibi akıp gider. Zamanı verimli kullanmak, gençliğin sunduğu fırsatları değerlendirmek önemlidir. Zira gençlik de dahil olmak üzere, şu an yaşadığımız her şey geçici ve zamana bağlıdır.

Deneyimler kazanmak, kendimizi geliştirmek ve hayallerimizin peşinden gitmek için en uygun dönem gençliktir. Ama bunu yaparken anın tadını çıkarmayı da unutmamak gerekir. Sonuç olarak, gençlik geçicidir, ama nasıl değerlendirildiği geleceğimizi şekillendirir. Zamanı bilinçli kullanmak, hem bugünü dolu dolu yaşamak hem de ileride pişmanlık duymamak için en iyi yoldur.

Anadoludan Esintiler

Baki Alıç

Anadoludan esintiler... Geçmişten bu yana bizi değerli kılan, kültürümüzü şekillendiren bizi biz yapan değerlerimizi sizinle paylaşacağım. Bir kurban bayramı sabahı, aksakallı dedelerimiz, nur yüzlü ninelerimiz, erkenden kalkar; evlatlarını, torunlarını, akrabalarını beklemeye koyulurlar. Evlatlar babalarıyla coşkulu bir şekilde namaza giderler. Annelerimiz sıcak poğaçalar, patatesli börekler, nefis yemekler, güzel baklavalara yapmakla meşguldürler. Nihayetinde büyüklerimizin ziyaretine gidilir, hasret giderilir. Çocuklar dedelerinden aldığı harçlıklarla kendilerine çikolatalar, şekerler alırlar. Aralarında dargınlık, küskünlük olanlar barışır. Çünkü bayramda küslük olmaz. Bize böyle öğretildi, Batı'nın vurdumduymaz, sünepe çocuğu nereden bilsin. Sahiden, biz de onlara benzemeye mi başladık acaba?

Böyle güzel bir vatan: göllerimiz, denizlerimiz, dağlarımız, ovalarımız, nehirlerimiz, çok şahane bir coğrafyaya sahipken daha ailelerimiz barıştıramıyoruz. Piknikte attığımız çöpü toplamadan gideriz. Lafa gelince namazdan, niyazdan ahlaktan ahkam keseriz. Ama 15 yaşında bir gencin tacize uğramasına sessiz kalırız. Onlarca sanıktan tutuklu olması gereken bir kişiyi, diğer bir suçu işlemesi için geri salarız. Bu mudur bize kadar gelen kültürde yapmamız gereken şey, bu mudur bize öğretilen? "Ayakkabı fiyakalı da çorap delik." Gittikçe yozlaşan, benliğini kaybeden bireyler hâline geliyoruz. Bu ruh halinden bir an önce çıkmalı, kendi asil kültürünü benimseyen, geleneklerine bağlı, duyarlı bir gençlik olmak için elimizden geleni yapmalıyız.

Konya Düğün Yemeği

CELAL ZAHİT KELEK

Konya, zengin kültürü ve köklü tarihi ile önemli bir şehirdir. Konya'da düzenlenen düğünler, sadece iki kişinin evlenmesi değil, aynı zamanda ailelerin ve toplulukların bir arada sevinçlerini paylaşmasıdır. Düğün yemekleri ise bu sevincin önemli bir parçasıdır. Düğünlerde sunulan yemekler Konya ve iç Anadolu'nun zengin mutfağının bir göstergesidir. Bu yemeklerin başında etli pilav vardır. Etli pilavın içinde pirinç nohut kuşüzümü ve tabiki dana eti vardır. Etli pilav dışında Konya düğün yemeklerinde 4 çeşit daha yemek sunulur. Bunlar; yoğurt çorbası, ırmik helvası, zerde ve bamya çorbasıdır. Bunların haricinde ekmek, limonata ve soda verilir. İlk önce yoğurt çorbası gelir. Ekmeğin yarısı yoğurt çorbasına ayrılır. Yoğurt çorbasından sonra ise etli pilav gelir. Etli pilav biraz yenir. İkinci tabak geldi mi birinci tabakta kalanlar ikinci tabağa aktarılır. Denizaltı denilen yemek oluşur. Denizaltının en alt kısmı pilav, ortası et, üst kısım da pilavdır. Denizaltı yapılarak hem yemek israf edilmez hem de güzel bir tat ortaya çıkar. Bu sırada bamya çorbası da gelir. Ekmeğimizin diğer yarısı da bamya çorbasına aittir. Bamya çorbasına geldi mi sakın hızlıca almayın! Çünkü bamya çorbası daima sıcak olur. O sıcakla dilinizi yakmanız olasıdır.

Bamya çorbası Konya'ya ait bir lezzettir. Konya dışında yapılan neredeyse hiçbir yer yoktur. Biz bunları konuşurken bamya çorbasının yanına zerde de geldi. Zerde; süt, pirinç ve şekerden oluşur. Tabi ki içinde daha çok şey vardır. Ama bize bu kadarı yeter. Zerde hem bizi hem de midemizi rahatlatır. Hem de lezzetiyle öne çıkar. Biz bunları söylerken doyumadıysa üçüncü kez pilav veya ikinci kez bamya çorbası istenir. En son ırmik helvası gelir. Bence en güzel kısmı burasıdır. Çünkü çok lezzetli bir tatlıdır. İçindeki fıstıklar ve üstündeki Antep fıstığı lezzetini daha da arttırıyor. Konya düğün yemeğinin en önemli kısımlarından olan beklemeyi anlatmamışım. Yuvarlak masanın etrafını 8-12 sandalye çevirir. İlk yer kapanlar beklemeden yer. Sonradan gelenler ise ilk gelenlerin ardından yer. Beklenecek yeri de seçmek önemlidir. Yaşlıların veya çok yiyenlerin arkasında beklerseniz yandaki iki üç masanın onlardan sonra başlayıp önce bitirdiğini bile görebilirsiniz. Tabi ki gölge yerleri de seçmek önemlidir. Çünkü sıcak yeme performansınızı etkileyebilir.

Oyunların Evrimi ve Modern Dünyadaki Yeri

YUNUS EMRE DEMİRÖZ

Oyunlar, insanlık tarihinin en eski eğlence biçimlerinden biridir. Antik çağlardan günümüze kadar oyunlar sadece eğlence amacıyla değil aynı zamanda sosyal bağları güçlendirmek, strateji geliştirmek ve hatta eğitim amacıyla kullanılmıştır. Günümüzde ise oyunlar teknolojinin gelişmesiyle birlikte dijital bir devrim yaşamış ve dünya çapında milyarlarca insanı bir araya getiren bir endüstri haline gelmiş.

Oyunların Tarihsel Gelişimi

Oyunların kökeni insanlık tarihinin en eski dönemlerine kadar uzanır. Antik Mısır'da senet gibi tahta oyunları Çin'de Go ve Hindistan'da satranç gibi

strateji oyunları insanların zihinsel becerilerini geliştirmek ve rekabet duygusunun tatmin etmek için kullanılmıştır. Orta Çağ'da ise kart oyunları ve zar oyunları popüler hale gelmiş bu oyunlar hem eğlence hem de şans faktörünü bir araya getirmiştir. 19. yüzyılda endüstri devrimiyle birlikte masa oyunları ve oyuncaklar seri üretime geçmiş ve daha geniş kitlelere ulaşmıştır. 20. yüzyılda ise elektronik oyunların ortaya çıkmasıyla birlikte, oyunlar tamamen değişmiş 1970'lerde arcade oyunları 1980'lerde ev konsolları ve 1990'larda bilgisayar oyunları oyunların büyümesine ve gelişmesinde öncülük etmiştir.

Dijital Oyunların Yükselişi

Oyunlar artık sadece gençler için değil her yaştan insan için bir hobidir. Mobil oyunlar özellikle akıllı telefonların yaygınlaşmasıyla birlikte oyun endüstrisinde büyük bir patlama yaşanmasına neden olmuştur. Candy Crush, PUBG Mobile, Brawl stars ve Among Us gibi oyunlar, milyonlarca kullanıcıya ulaşarak, mobil oyun pazarını genişletmiştir. League of Legends, Fortnite ve Counter-Strike gibi oyunlar profesyonel ligler ve turnuvalar düzenlenerek, milyonlarca dolarlık bir endüstri haline gelmiştir. E-sporcular artık geleneksel sporcular gibi takip edilmekte ve büyük ödüller kazanmaktadır.

Oyunların Sosyal ve Psikolojik Etkileri

Oyunların sadece eğlence amaçlı değil, aynı zamanda sosyal ve psikolojik etkileri de bilinmektedir. Araştırmalar, strateji ve problem ve akıl becerileri geliştiren oyunların, yetenekleri artırabileceğini göstermektedir. Ayrıca, çok oyunculu oyunlar, insanlar arasında sosyal bağların kurulmasına ve takım çalışmasının gelişmesine katkıda bulunmaktadır. Ancak fazla oyun oynamak bağımlılığa neden olur ve sosyal ilişkileri zayıflar. Oyun bağımlılığı kişinin günlük hayatını da etkiler, gece geç saatlere kadar oyun oynamak uyku düzenini bozar, özellikle ücretsiz oyunlar küçük çocukların ailelerinden habersiz haracama yapmasına sebep olabiliyor.

Gençlik Dili ve Edebiyatı

Ömer Tarık Tuna

İnsanlık tarihi boyunca dil, değişimden en çok etkilenen varlıklardan biri olmuştur. Her dönem kendi dilini yaratır. Bugün de teknolojinin hâkim olduğu bir çağda yaşıyoruz ve bu çağın dili de dijital terimlerle şekilleniyor. Bu dönüşümün en yoğun hissedildiği yer ise gençlik dilidir. Sizlere “Gençlik Dili ve Edebiyatı” başlığı altında, özellikle teknoloji diliyle iç içe geçmiş kavramlardan bahsetmek istiyorum. Günümüzde teknoloji çok hızlı bir şekilde geliyor ve bu gelişim, yalnızca günlük yaşamı değil, dilimizi de derinden etkiliyor.

Özellikle gençler arasında kullanılan bazı ifadeler, artık dijital dünyanın bir parçası hâline gelmiş durumda. “DM atmak”, “like’lamak”, “AFK kalmak”, “noob”, “lootlamak”, “skin almak”, “boostlamak”, “rank düşmek” gibi terimler, teknolojiyle iç içe olan bir gençlik dilinin göstergesi hâline geldi. Oyunlar, sosyal medya ve diğer dijital platformlar, gençlerin kullandığı dili şekillendiriyor. Gençler, bazen duygularını ya da düşüncelerini bu kavramlar üzerinden ifade ediyor.

Bu durum, klasik edebi dil ile gençlik dili arasında zaman zaman farklar oluşmasına neden oluyor. Geçenlerde bir arkadaşım bana “AFK kaldım o yüzden cevap veremedim” dedi. Önce ne dediğini anlamadım, sonra bunun “klavyeden uzaktaydım” anlamına geldiğini öğrendim. Bu olay bana gençlik dilinin ne kadar hızlı ve yaratıcı bir biçimde değiştiğini gösterdi. Aynı zamanda bu tür terimlerin, yeni neslin diline nasıl doğal bir şekilde yerleştiğini de fark ettim.

Bu yeni dilin bazı avantajları da vardır. Gençler arasında ortak bir jargon oluşur ve bu, iletişimi kolaylaştırır. Ancak aynı zamanda bazı dezavantajlar da ortaya çıkar. Türkçeye yabancı kelimelerin fazla girmesi, bazı kavramların anlam kaybına uğramasına neden olabilir. Bu noktada bilinçli bir dil kullanımı önem kazanır.

Ancak unutmamamız gereken önemli bir gerçek var: Edebiyat da yaşayan bir yapıdır. Dil değiştikçe edebiyat da bu değişime ayak uydurur. Günümüzde bazı edebi eserlerde sosyal medya terimlerine, teknoloji kavramlarına ya da gençlerin gündelik diline yer verildiğini görüyoruz. Hatta bazı yazarlar artık romanlarında mesajlaşma uygulamalarını ve sosyal medya gönderilerini anlatım aracı olarak kullanıyor.

Gençlik dili yalnızca kelimelerden ibaret değildir; aynı zamanda duyguları, düşünceleri ve çağın ruhunu da yansıtır. Belki de bu yüzden, gençlik dili edebiyata sadece kelime değil, aynı zamanda yeni bir bakış açısı da kazandırmaktadır.

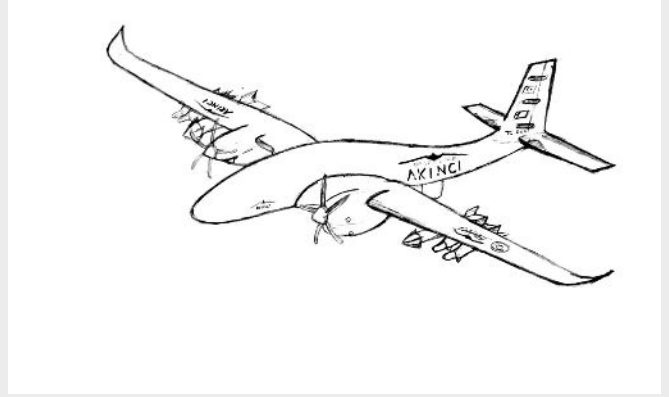
Kısacası; gençlik dili, teknolojiyle beraber değişiyor ve edebiyat da bu süreci takip ediyor. Bu durum, hem dilin zenginleşmesini sağlıyor hem de edebiyatın günümüz insanına daha yakın olmasına katkı sunuyor.

Türk Havacılık Tarihi ve Savunma Sanayiindeki Yükseliş

YUSUF KAYA

Çizimler: Ahmet Furkan Sağdıç

Havacılık tarihi denildiğinde çoğu kişinin aklına Batılı isimler gelir ancak tarih sayfaları incelendiğinde, Türklerin gökyüzüne olan ilgisinin çok daha eski zamanlara dayandığı görülür. Bu serüven; cesaret, merak, bilim ve azimle örülmüş bir geçmişin hikâyesidir. Bugün savunma sanayiiyle zirveye çıkan bu yolculuk, aslında yüzyıllar öncesine uzanan bir rüyadır.

İlk Uçuş Denemeleri: Cevherî'den Hazerfen'e

Türk havacılık tarihinin en erken örneklerinden biri, 10. yüzyılda yaşamış olan İsmail bin Hammâd el-Cevherî'dir. Kendi yaptığı kanatlarla Nişabur Ulu Camii'nin minaresinden atlayarak insanlığın uçma hayaline somut bir adım atmış, "Ey ahali, benim yaptığım buluşu şimdiye kadar kimse yapmamıştır. Dünyada yapılacak en mühim şey göklere uçmaktır. Ben de onu yapacağım," sözleriyle tarihe geçmiştir. Bu cesur girişim, Türklerin havacılıkla olan ilişkisini başlatan simgesel bir adımdır. yüzyıla gelindiğinde, bu geleneği devam ettiren bir başka önemli isim Hazarfen Ahmed Çelebi olmuştur. 1632 yılında Galata Kulesi'nden Üsküdar'a kadar yaptığı başarılı planör uçuşu, insanlık tarihinde ilkler arasına girmiştir.

Ardından, LagariHasan Çelebi, barutla çalışan roket sistemleriyle havalanarak "Padişahım, seni hüdâyâ ısmarladım, İsa Nebi ile konuşmaya gidiyorum," diyerek tarihte ilk roketli insan uçuşunu gerçekleştirmiştir. Uçuş sonrası denize iniş yapan Lagari, "Padişahım, İsa Nebi sana selâm etti," diyerek mizahi bir mesajla görevini sonlandırmıştır. Bu girişim, itki gücüyle yükselme prensibine dayanan uçuş teknolojilerinin ilk örneklerinden biri olarak kabul edilir.

Osmanlı'nın Uçakla Tanışması

Osmanlı İmparatorluğu havacılıkla ilk olarak balonlar aracılığıyla tanışmış, sonrasında dünya genelindeki gelişmeleri takip etmeye başlamıştır

1903 yılında Wright Kardeşler'in uçuşunun ardından, 1909'da İstanbul'a gelen Belçikalı pilot Baron Pierre de Caters, Osmanlı topraklarında ilk motorlu uçuşu gerçekleştirmiştir. Ancak 3 gün sonra yaptığı başka bir uçuşta, uçağın dümeni arızalanmış ve Kasımpaşa Deresi'ne düşerek Türk havacılığı tarihindeki ilk uçak kazasını yaşanmıştır. 1912 yılında ise Yeşilköy Hava Okulu kurularak, ilk Türk pilotlarının eğitimi başlatılmış ve kurumsal havacılık altyapısı oluşturulmuştur. Bu dönem, askeri havacılığın temelini atan kritik bir eşiği temsil eder.

Vecihi Hürkuş: Gökyüzüne Adanmış Bir Ömür

Türk havacılığının simge isimlerinden biri olan Vecihi Hürkuş, 6 Ocak 1896'da doğmuştur. Kurtuluş Savaşı sırasında gösterdiği başarıların yanı sıra, savaşta esir düşmüş ve Hazar Denizi'ndeki bir adadan yüzerek İran üzerinden Türkiye'ye dönmüştür. Savaş sonrasında Türkiye'nin ilk yerli uçağı olan Vecihi K-VI'yı tasarlayıp uçurmuştur. Ancak dönemin kurallarına göre resmi uçuş izni almadığı gerekçesiyle cezalandırılmıştır. Tüm bu zorluklara rağmen, Osmanlı'nın kazandığı ilk hava savaşında da önemli bir rol oynayan Vecihi Hürkuş, Türk havacılığının mihenk taşlarından biri olmuştur.

Türk Sivil Havacılığı: Türk Hava Yolları'nın Yükselişi

Türkiye'de sivil havacılık alanındaki ilk kurumsal adım, 1933 yılında atılmıştır. Ulaştırma Bakanlığı'na bağlı olarak kurulan Devlet Hava Yolları İşletmesi, zamanla büyüyerek bugünkü Türk Hava Yolları (THY) kimliğine bürünmüştür.

Kuruluşundan bu yana geçen 90 yılı aşkın sürede THY, hem filoyu hem de uçuş ağını genişleterek dünyanın en çok ülkesine uçan havayolu şirketi unvanını elde etmiştir. İstanbul'un jeopolitik avantajı da kullanılarak, Avrupa'nın en iyi hava yolu şirketleri arasında gösterilen THY, Türkiye'nin küresel markalarından biri haline gelmiştir.

Savunma Sanayiinde Türk Havacılığının Yükselişi

Son yirmi yılda Türkiye'nin savunma sanayiinde attığı stratejik adımlar, havacılık alanında köklü bir dönüşüm başlatmıştır.

Bu gelişmeler, yalnızca ulusal güvenlik açısından değil, aynı zamanda teknolojik bağımsızlık, ihracat gücü ve küresel prestij anlamında da önemli kazanımlar sağlamıştır.

İnsansız Hava Araçlarında (İHA/SİHA) Küresel Liderlik

Türkiye, insansız hava araçları (İHA ve SİHA) alanında dünya çapında söz sahibi bir ülke haline gelmiştir. Özellikle Baykar Teknoloji tarafından geliştirilen:

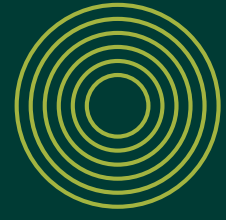
- Bayraktar TB2, 27.000 feet irtifa ve 27 saat uçuş süresiyle pek çok savaşta etkin şekilde kullanılmış, literatürde “oyun değiştirici” olarak anılmıştır.
 - Bayraktar Akıncı, hava-hava füzeleri taşıyabilen ve süper irtifalarda uçabilen gelişmiş bir platformdur.
- Bayraktar TB3, denizden kalkış yapabilen ilk Türk SİHA'sı olarak TCG ANADOLU gemisine iniş-kalkış yapabilmektedir.

Bu sistemle Türkiye, deniz-hava gücü açısından stratejik bir avantaja kavuşmuştur.

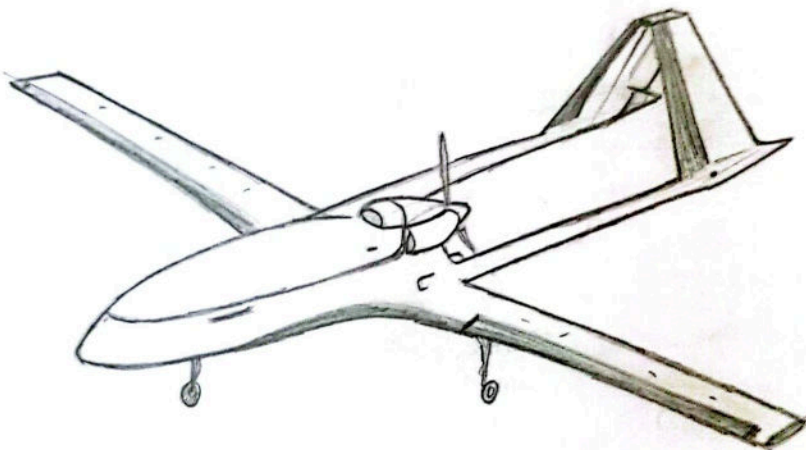
TUSAŞ ve Milli Uçaklar: KAAN, ANKA ve HÜRJET

Türk Havacılık ve Uzay Sanayii (TUSAŞ) da birçok kritik projeye imza atmaktadır:

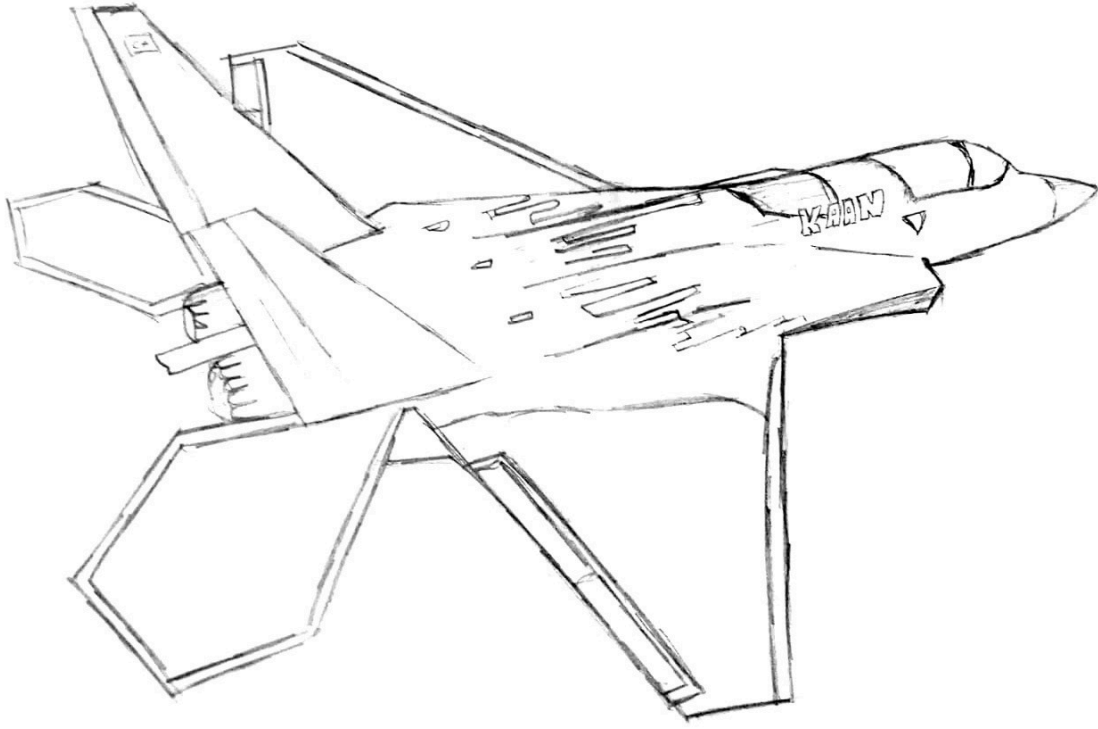
- ANKA ve ANKA-Aksungur, keşif, gözetleme ve saldırı görevlerinde aktif kullanılan orta ve yüksek irtifa İHA platformlarıdır.
- KAAN, Türkiye'nin 5. nesil savaş uçağı projesidir. Radarda düşük görünürlük, yapay zekâ destekli kokpit sistemleri ve çok rollü görev kabiliyeti ile Türkiye'yi elit savaş uçağı üreten ülkeler arasına taşımaktadır.
- HÜRJET, hem jet eğitim uçağı hem de hafif taarruz görevlerinde kullanılmak üzere geliştirilmiş ve pilot eğitiminde önemli bir boşluğu dolduracaktır.

**Son yirmi yılda
Türkiye'nin
savunma
sanayiinde attığı
stratejik adımlar,
havacılık alanında
köklü bir dönüşüm
başlatmıştır.**

**Bayraktar TB3,
denizden kalkış
yapabilen ilk Türk
SİHA'sı olarak
TCG ANADOLU
gemisine iniş-
kalkış
yapabilmektedir.**

ATAK Helikopterleri ve Döner Kanat Sistemleri

- T129 ATAK, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin taarruz gücünü artıran, gelişmiş hedefleme sistemleri ve manevra kabiliyetiyle dikkat çeken bir helikopterdir.
- GÖKBAY, hem sivil hem de askeri kullanıma uygun, çok amaçlı bir genel maksat helikopteridir. Yerli motor TS1400 ile entegre edilerek tam bağımsız bir çözüm sunmaktadır.

Deniz Üstü Hava Gücü: TCG ANADOLU

TCG ANADOLU, Türkiye'nin ilk amfibi hücum gemisi olup, Bayraktar TB3 gibi SİHA'ların gemiden kalkış ve iniş yapabileceği şekilde tasarlanmıştır. Bu yetenek sayesinde Türkiye, uçak gemisi sınıfına giren 13 ülkeden biri olmuş, deniz üzerinden hava operasyonu yapma kabiliyetine kavuşmuştur.

Yazılım, Radar ve Elektronik Sistemler

- ASELSAN tarafından geliştirilen radar sistemleri, elektro-optik hedefleme podları ve elektronik harp sistemleri Türk hava platformlarına entegre edilmiştir.
- HAVELSAN, otonom sistemler, simülasyon teknolojileri ve dijital birlik konsepti gibi alanlarda savunma havacılığına yazılım ve karar destek altyapısı sağlamaktadır.

Yerli Motor Hamlesi

Savunma havacılığındaki dışa bağımlılığın azaltılması için TEI tarafından geliştirilen:

- PD170 motoru ANKA İHA'larında kullanılmaktadır.
- TS1400 helikopter motoru GÖKBAY ile birlikte yerli çözümler üretmektedir.

Jet motor teknolojisinde de yerli turbofan geliştirme projeleri devam etmektedir.

Türkiye'nin Dünya Havacılığındaki Önemi

Bugün Türkiye, havacılık ve savunma sanayi alanında sadece takip eden değil, yön veren bir ülke konumundadır. İHA ve SİHA teknolojisinde sahip olduğu üstünlük, birçok ülkeye ilham kaynağı olmuş; aynı zamanda sahadaki başarısıyla askeri doktrinleri değiştirmiştir. Geliştirdiği yerli ve milli platformlarla NATO'nun teknoloji ihtiyacını karşılayan, 30'dan fazla ülkeye ihracat yapan bir güç olarak, Türkiye artık havacılıkta küresel ligde üst sıralarda yer almaktadır. Türkiye'nin bu alandaki kararlılığı, sadece savunma değil; diplomasi, ekonomi ve bilim alanlarında da etkili olmasını sağlamakta, gökyüzüne yazılan bu hikâyeyi bir ulusun küresel başarı öyküsüne dönüştürmektedir.

Türkiye'deki Hukuk Sistemi

Ali Kerem Akmaz

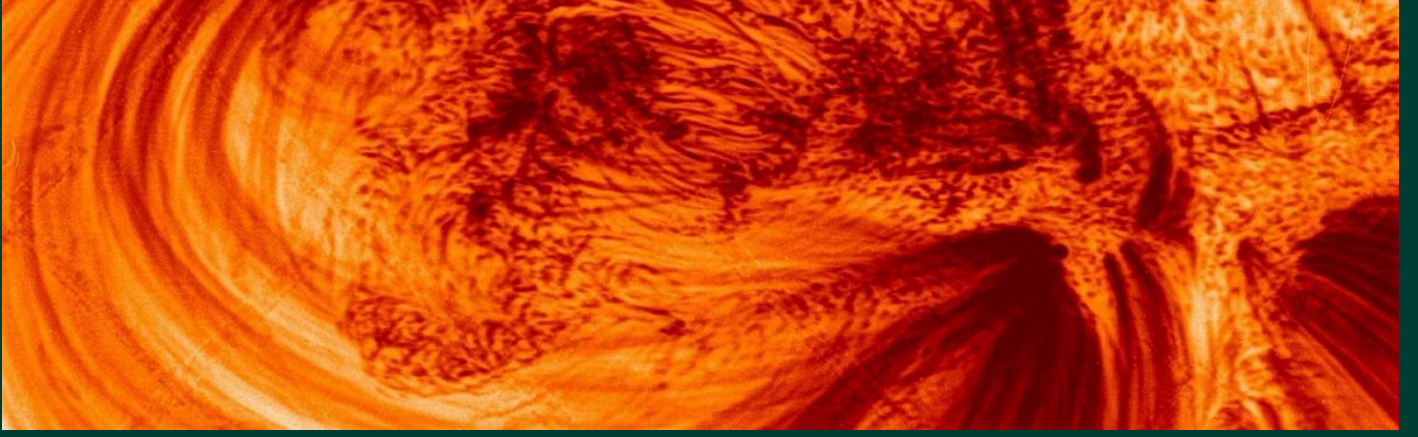
Türkiye'deki Hukuk Sistemi bize uygun değil. Biz Türk milleti olarak ilk başlarda onların yaptığı hukuk sistemine uymak zorunda kaldık. Bu sefer sistem bize uymadı. Gayet normal. Nedenleri de 600 ila 700 yıl arasındaki bir süreçte biz daha farklı bir sistem uyguluyorduk ve bir anda sistemin fişini çekince sistem bozuldu. Bu yüzden alışamadık. Hatta ters etki yarattı. Diğer bir etken ise önceki hukuk sistemi ile şimdiki hukuk sisteminin çok belirgin farkları olduğundan insanlar mantık kuramadı ve samimiyet oluşmadı. Bir diğer nedense 600 ila 700 yıl boyunca "İslam hukuku" yani şeriat kullanıyorduk ama cumhuriyetten sonra Batı hukuku, yani hristiyan hukuku veya yeni dünya hukuku olarak adlandırabileceğimiz bir hukuk, sistemine geçtik. Bu da insanları memnun etmedi çünkü dini bir bağı var. Şimdi de biraz siyasi nedenlerden bahsedelim. Bir ülkenin bağımsız olabilmesi için kendi hukuk sistemine sahip olması çok önemli bir kural. Bizim hukuk sisteminin hepsi yabancı değil ama çoğu Batılı kanunlara ait şeyler. O yüzden insanların tepkisini çekmiştir. Şimdi de biraz bu hukuk sisteminin sonuçlarına gelelim.

Öncelikle bana göre insanlar soyutlaştırıldı, ayrıştırıldı ve bölündü. Böylelikle ikiye ayrıldık: Şeriatçiler ve modernçiler. Bu bizi yıpratır. Bu bizi yordu ve asıl sorunlarımızdan uzaklaştırdı. Bir diğer sorunumuz insanlar daha kolay suç işlemeye başladı. Çünkü suçların cezaları azaldı ve bununla birlikte suçlar arttı. Bir hırsızın önceki hukuk sistemine göre eli kesilirdi. Şimdi ya hapishaneler dolu olduğu için dışarı salıyorlar ya da içeride yer varsa halkın vergileriyle besliyorlar. Mesela birini öldüren birsinin şeriate göre cezası kısasa kısas olmalı. Ama bu hukuk sisteminde onu öldürmek yasak. Genelde müebbet bile zor verilir. Bizim vergilerimiz onlara gideceğine eğitime falan gitseydi şu an ... Yani uzun lafın kısası bunlara göre suç oranı artıyor. Toplumsal dengeyi bozuyor vb. Benim söyleyeceklerim bu kadar.

Çağımızın İbrahimleri Olmak: Allah'ı Tanıma

Muhammed Emin Tekiner

İnsanlığın taşa toprağa tapması belki de bir alçaklık duygusunun eseri idi. Kendinden daha aşağı bir varlığa tapmak; kendini bir seviyesiz olarak görmenin neticesiydi. Bazıları içinse; insanları aldatmanın, oyalamanın ve rahatça sömürmenin bir kaynağı... Böyle bir hengamda bir mağarada dünyaya gelen İbrahim peygamber, insanlığın; Nuh aleyhisselâm'dan sonra yeni kurtarıcısı ve yeni müjdecisiydi. O, günümüz tabiriyle kapitalizmin, egoizmin, zulmün dahası şirkin hâkim olduğu; bir çoğu, zalimlerce ezilip sömürülürken; bir takım kimselerin ezdiği ve sömürdüğü bir ortamda dünyaya gelmişti. O, henüz küçük yaşına rağmen sorgulayıcı bir akıl ve zeki bir kafayla,

Allah'ın varlığına şahit olmuştu. Aya, güneşe veya yıldızlara bakıp bunların bir yaratıcı veya yönetici olamayacağını; bunu yapacak varlığınsa hiç şüphesiz bunları da yaratan bir Tanrı olacağını anlamıştı. Onun, "Ben batanları sevmem!" deyişiyle; nasıl bir îmanî olgunluğa sahip olduğunu anlayabiliriz. O, o zaman ki hakim olan zihniyetin getirdiği inanca, önüne koyduğu yeme, hemencecik atlamamıştı. İnsan olmanın; bir hakikat arayıcısı ve sorgulayıcısı olmak, demek olduğunu anlamıştı. Gördüğü her yeme atlamamanın, bir emek işi değilde; tembelliğe kaçmanın bir bahanesi olarak görüyordu. Hem böylesi bir insanı kurtarırmıydı?

Bir balığın gördüğü her yeme atlamasıyla yem olması nasıl bir şey ise bir insanında önüne konulan her inanca, ideolojiye, zihniyete sorgusuz sualsiz tapması aynı şeydi; İbrahim Aleyhisselam için. Hem "İmme'ah olmayın!" demişti Allah rasulü. "İmme'ah nedir?" diye sorulduğunda da "İnsanlar 'evet' dediğinde sen de 'evet' dersin, 'hayır' dediğinde sen de 'hayır' dersin" buyurdu. Evet, çağımızın İbrahim'leri olmak; önümüze atılan her yeme yem olmamaktı. İnsanlara, hayvanlara ve diğer bütün varlıklara bir ibret nazarıyla bakmak, bunlardan birer ders çıkarmaktı. Çağımızın İbrahim'leri olmak; sapık düşüncelerin, hayatların, ideolojilerin ve daha nicelerinin arasında, bir hakikat arayıcısı ve sorgulayıcısı olmaktı.

O, bu hakikati çoktan bulmuştu. Fakat bu durum da kurtuluşa erebilmek için yetmeyecekti. Sadece kendini değil; aynı zamanda şirk bataklığında boğulan diğer insanları da bu hakikate davet etmeliydi. Üstelik bu yolda başına neler geleceğini de bilmiyordu. Fakat arkasında her şeyi duyan, bilen ve her şeye gücü yeten bir tanrının olduğunu bilmek, onun içini ferahlatıyordu. Onun bu hareketi, Allah'a tevekkülün somut bir misaliydi. Fikrî dünyası bütünüyle ters olmasına rağmen ilk teklifi babası Âzer'e yapmıştı. Nasıl mı? "Babacığım" diye söze başlayarak. Yüce Allah, belki de, İslâm'a davet metodunun nasıl olması gerektiğini, bize bu kelimeyle anlatıyordu.

ÖMER CIRIK

Hakikat şu ki, Kur'an'la irtibatı azalan, onun hayat verici ilkelerinden uzaklaşan Müslümanlar, derin bir duyarsızlığın, huzursuzluğun ve kaosun girdabına yuvarlandılar. Müslümanlar ve tüm insanlık Kur'an'a dönmedikçe de içinde kıvrandıkları bunalımdan kurtulamayacaklardır.

Hamd olsun, varlığı anlamlı yaratan ve zişuur kullarını anlama nimetiyle donatan Allah'a (c.c),
Salavat olsun, vahyi hakkıyla anlayıp en güzel örnekleriyle insanlığa anlatan Efendimiz'e (s.a.v),
Selam olsun, anlamak için okuyan, anladığını hayat boyu yaşayan tüm müminlere.
Kur'an, sahibi Allah(c.c) olan hayat okulunun Allah'a(c.c) ait olan müfredat programıdır. Kur'an'dan ders almayan Allah'tan (c.c) ders almıyor demektir. Dersi ise vahiyle hayatına istikamet vermek isteyenler alır. Üstad Sezai Karakoç der ki: " Müslümanlar vahiyden uzaklaştı uzaklaşalı, gün yüzü görmediler. Kur'an'dan ders almayı bıraktıkları andan itibaren iki yakaları bir araya gelmedi. İnsanlık, aya çıksa, Zühre'yi martı gibi avlasa, Merih'ten petrol getirse, Kur'an'a dönmedikçe, Allah'a ait olan müfredat programından ders almaya başlamadıkça, ruh yıkıntısını ve çöküşünü durduramayacaktır." Hakikat şu ki, Kur'an'la irtibatı azalan, onun hayat verici ilkelerinden uzaklaşan Müslümanlar, derin bir duyarsızlığın, huzursuzluğun ve kaosun girdabına yuvarlandılar. Müslümanlar ve tüm insanlık Kur'an'a dönmedikçe de içinde kıvrandıkları bunalımdan kurtulamayacaklardır. Kur'anın beyanına göre Allah Rasulü'nün Kıyamet günü şikayetçi olacağı " ümmetin Kur'an'dan uzaklaşması" durumu, bugün yaşadığımız problemlerin temel sebebidir. Ve Peygamber dedi/diyecek: "Rabbim gerçekten benim ümmetim bu Kur'an'ı mahcur (hükümlerinden uzaklaşıp terkedilen) bir kitap olarak bıraktılar. " (Furkan 25/30)
Yine Kur'an'ın beyanına göre vahiyden uzun süre uzak kalıp onunla ilişkiyi koparmanın kaçınılmaz bir sonucu olarak, kalpler katılaşıp, kirlenip kararır ve hastalıklı hale gelir. Katı ve duyarsız hale gelen mümin kalplerin yeniden yumuşayıp duyarlı hale gelmesinin yegane yolu da yine ve yeniden Kur'an'a dönüp Allah'ı, emir ve yasaklarını anmak O'nun zikri olan Kur'an'ı okuyup, anlamak ve yaşamaktır. Allah korusun, kalplerin katılaşması, kirlenip kararması yoldan sapmaya neden olur. Bu hakikati en iyi bilenlerden biri olan, ashabın Kur'an hocalarından Abdullah b. Ömer(r.a.)

Hadid suresi 16. ayeti okuduğu zaman, ağlamaktan gözleri kan çanağına dönerdi. Bu ayetin "iman edenlere" hitap etmesi, oldukça anlamlıdır. Demek ki; İslamın akaid esaslarına iman eden "mümin" insanlar, zamanla Kur'an'a duyarsızlaşabiliyorlar. İman ettiği kitaba duyarsız kalmak.. Evet, bu çok ciddi ve yaman bir çelişkidir. İşte bu can yakan ve iç burkan çelişki üzerinde bir miktar düşünelim.

Kur'an'ı çürük hurma gibi savurmanın bedeli;

Hadid/16. ayeti okuyup ağlayan Abdullah b. Ömer'in özellikle bugünün dünyasındaki Müslümanların Kur'an'la ilişkilerine ışık tutan şu çok anlamlı gözlemine kulak verelim: "Uzun bir süre ömür sürdüm. Bizim her birimize Kur'an'dan önce iman nasip oldu. Herhangi bir sure nazil olunca, sizin Kur'an'ı öğrendiğiniz gibi o suredeki helal ve haramları, bilinmesi gereken hususları öğrenirdik. Sonra insanlar gördüm, onlardan birine imandan önce Kur'an veriliyor, o da Fatiha'dan sonuna kadar onu okuyor, fakat ne emrettiğini neler yasakladığını ve nelerin belenmesi gerektiğini bilmiyor. "Çürük hurmayı saçar gibi onu saçıyor." 83 yaşında vefat eden İbn Ömer'in asrı saadetten bir süre sonra şahit olduğu bu duyarlık kaybı, günümüz müslümanlar için fazlasıyla geçerli görünüyor. Aynı minvaldeki bir başka uyarıyı, ashabın Kur'an üstadlarından bir diğeri olan Abdullah b. Mesud'un da yapmış olması son derece anlamlıdır. "Şiir söyler gibi Kur'an okumayın; O'nu çürük hurma atar gibi dağıtmayın. O'nun incelikleri üzerinde durun, kalbinizi onunla harekete geçirin. Yani Kur'an; sadece sevap kazanmak için değil, malumatfuruşluk yapmak için hiç değil; aksine bütün incelikleriyle anlaşılmalı, kalben/ruhen arınmak ve yaşanmak için okunmalıdır. Özetle; günümüz müminleri Kur'an'ı lafzen sık sık tekrarladıkları ve şeklen O'na saygı ve hürmette kusur etmedikleri halde; esasta ve özde,hayat tarzlarında, düşünce ve davranış kalıplarında, teorik ve pratik uygulamalarında O'nun ilkelerinden büyük oranda uzak bulunuyorlar. Kur'an'dan uzaklaşmanın bedelini çok ağır ödeyen İslam ümmeti, bugün yeniden Ku'an'a dönme azim ve gayreti içinde görünüyor. Bu, gelecek açısından umut verici bir durumdur. Günümüz müslümanları, Kur'an'la sürekli ve düzenli bir zihni ve ameli ilişki kurmak suretiyle ancak yeniden dinamizm kazanabilir, iman, umut ve heyecan tazeleyebilir, huzur ve sükuna erebilirler.

Ya Rabbi Kur'an'ı kalbimizin baharı, göğsümüzün nuru, hüznü ve kederlerimizin gidericisi kıl. Amin.

HÜSEYİN GÖKALP İLE RÖPORTAJ FİLİSTİN MESELESİ

Muhammed Emin Tekiner / Baki Aliç

B.G : Hocam temel bir soruyla başlayacağız. Filistin bizim neyimiz olur ?

H.G: Bismillah, vessâlatu ve selâmu ala Resulillah. Filistin 3 mescitten birisi bizim ziyaret etmemizin tavsiye edildiği, üç mescitten birisi.

İslam'ın 3 kalesinden birisi Mescid-i Aksa ve ilk İslam fetihlerinden sonra Müslümanların eline geçmiş Müslüman olmuş. Birinci Dünya Savaşı'na kadar da sorunsuz bir şekilde, Haçlı Seferleri hariç, selamette kalmış bir yurt. Dolayısıyla bu bölge, işgal altında bir İslam bölgesi.

Ayrıca her işgal altında İslam bölgesinde olduğu gibi Müslümanlar buraya kurtarılması gereken bir bölge olarak bakarlar. Şu anda gündemimizde olma sebebi kan dökülmesi ve haddi aşmaları, işgal ettikleri bölgelerde Müslümanları tamamen kıyma uğratmaları.

O sebeple bir görev olarak da ve de yenilmenin faturasının ne kadar ağır olduğunu bildirme noktasında Müslümanlara âdeta mesaj veren bir yer. Bu anlamda çok boyutlu, çok anlamlı bir bölge Filistin bölgesi.

B.G: Ömrü 80 seneyi aşan bir Filistin meselesi var önümüzde. Sizce bu meselenin çözümü ne?

H.G: Bu meselenin çözümü İsrail'in yıkılacağı, İsrail'le bizim karşı karşıya geleceğimiz bir askeri yöntemle çözebileceğimiz bir sorun. Çünkü bizim tarihsel tecrübemiz şudur: Düşmanlarımız, onlarla müzakere etmemizden, onları protesto etmemizden, onları kınamamızdan anlamıyorlar.

Bunun yanında Siyonistler ya ekonomik olarak ya da askeri olarak zor duruma düştükleri zaman geri çekilecekler.

Tıpkı Hayber Kalesi'nin fethinde hurmalıkların kesilme mevzusunda ya da Beni Nadir'in meselesinde hurmalıkların kesilme meselesinde olduğu gibi askeri bir operasyonla teslim olmaları dışında bunların Müslümanlara tolerans göstereceği bir durum yok.

Dolayısıyla bu iki yönden Müslümanlar 50 yıllık 100 yıllık projeler çıkartıp konsantrasyonlarını buraya vermeli ve teorik değil pratik çözümler üretmeli.

B.G: Hocam üçüncü sorumuz, bildiğiniz üzere Aksa Tufanı'nın başlangıcından beri Ümmet'in yeniden dirilişe geçmesini bekliyoruz. Yeri geldi konuştuk, yeri geldi yazdık, çizdik, para topladık ve benzeri şeyler yaptık. Yine de büyük bir yol kat edilmedi. Şu anda dirilişe geçmemiz hangi faktörlere bağlı?

H.G : Aliya İzzet Begoviç'in hoşuma giden bir sözü var. Bizim öncelikli olarak yapmamız gereken şey Müslümanların İslamlaşması.

Yani Müslümanlar İslam'ını kaybettiler. Kendilerine bir çeki düzen vermeleri gerekiyor. Tıpkı Kur'an'da da söylendiği gibi; Ey müminler, ey iman edenler, iman edin. İman etmemiz gerekiyor. Bu dirilişin ilk şartı. İkincisi de ümmet bilinci.

Yani ümmetin ya da İslam'ın en üst kimlik olduğu bilinci. Bunun oluşması gerekiyor ki bunun da oluştuğu kanaatindeyim ben.

Üçüncüsü de Müslümanların bu yenilgi süresi çok uzun bir süre değil aslında. 100-150 yıllık bir konu. Bu tarihte çok küçük bir şeydir. Yani çok biz içinde yaşadığımız için bize uzun gelen bir süre aslında tarihe baktığımız zaman kısa bir süredir.

Mesela Müslümanlar 50 yıl içerisinde kendilerini toparlarlarsa tıpkı Haçlı seferlerinde olduğu gibi. Çünkü Haçlı seferleri de aşağı yukarı 200-250 sene sürdü. Çok uzun sürdü aslında. Ama o dönemde Müslümanlar ümitsizliğe kapılmadılar. Dolayısıyla biz bunu toparlayacağımız ve daha güçlü bir şekilde bu süreçten çıkacağımızı düşünüyoruz.

B.G: Ülkemizdeki bazı kimseler Arap ihanetini bahane ederek Filistin'e yardım etmememiz gerektiğini savunuyorlar. Bu ölçüde Arap ihaneti mevzusunu kısaca açıklayabilir misiniz?

H.G: Osmanlı Devleti yıkıldıktan sonra Osmanlı bakiyesi olan pek çok devlet kendi başının derdine düştü ve herkes bir şekilde bir devlet kurma ya da sömürgecilerden kendini kurtarmak için çeşitli yollar aradı. Dolayısıyla burada kınanacak bir durum söz konusu değil.

Eğer bu şekilde düşünecek olursak Balkan Devletleri'ni de konuşmamız gerekir. Balkan Devletleri daha Osmanlı yıkılmadan önce kendi bağımsız devletlerini kurdular. Ama bu sözleri söyleyenlerin derdi aslında Bulgaristan'ı, Yunanistan'ı ya da işte Makedonya'yı hedef almıyor. Bunların asıl hedefi Müslümanlar.

Müslümanların arasındaki kardeşlik bağından rahatsız oluyorlar. O sebeple Arapları ihanetle suçluyorlar.

Osmanlı'ya Türkler de dahil olmak üzere pek çok millet ihanet etmiştir. İslam'a da ihanet etmişlerdir. Yine pek çok millet İslam'ın yanında yer almıştır. Türkler, Kürtler, Araplar, işte Balkan milletleri de dahil olmak üzere pek çok tayfede İslam'ın yanında yer almıştır. Dolayısıyla buradaki mesele ihanet etme ya da etmeme değil, İslam'a düşman olma ya da İslam'ın taraftarı olma meselesidir. Meseleyi bu perspektifte değerlendirmek lazım.

B.G: Filistin meselesinden dolayı sosyal medyada birçok Avrupa'nın İslam'dan bir şeref olduğunu görüyoruz. Bu durum yakında Avrupa'nın İslamlaşmasına da vesile olur mu?

H.G: Elbette olur. Yani Müslümanlardan, sahabeden birisi bir mızrak yediğinde "Futû ve Rabbikel Kâbe" demişti: *Kabe'nin Rabbine yemin olsun ki kazandım.* Ve o mızrağı atan kişi Müslüman olmuştu. Bu nasıl bir din ki insan ölürken tebliğ ediyor, diye düşünerek.

Dolayısıyla Gaziler ölürken dünyaya tebliğ ettiler. Dünyaya İslam'ı tekrar hatırlattılar. Ve şu an Avrupa'da, Amerika'da, Batı'da çok hızlı bir İslamlaşma var. Hatta görünenin çok daha ötesinde, rakamlarda gösterilenin çok daha fazlasında büyük bir İslamlaşma söz konusu.

Dolayısıyla Müslümanların sayısını da biz orada arttığını biliyoruz. Mesela 2050'lerde Hollanda'da, İngiltere'de, Almanya'da Müslüman nüfus %50'yi geçecek. Böyle de bir durum var. Ve Avrupalıların böyle bir endişesi söz konusu.

Bununla beraber Müslümanların hiçbir şey yapmasına gerek yok. Sadece Müslümanlıklarını muhafaza etseler ve bir sonraki nesle aktarsalar bile yeterli olur. Bunlar, Allah'ın izniyle, Batı'da, Avrupa'da genel nüfusun çoğunluğunu oluşturacaklar kısa bir süre içerisinde.

B.G: Son zamanlarda Kıbrıs ile ilgili bazı gelişmeler mevcut. Sizden hem bu durumu değerlendirmenizi hem de bu durumu Filistin ile olan bağlantısını açıklamanızı istiyoruz.

H.G: Öncelikle şunu belirtmek lazım ki; Akdeniz'e hakim olan, bu bölgesel hakimiyeti eline tutmuş olur. Kıbrıs'ta çok eskiden beri Osmanlılar döneminde de öyleydi.

Rodos'tur, Kıbrıs'tır bunları almak önemli. Bir de orada işte çeşitli doğal kaynaklar var. Ayrıca bizim Birinci Dünya Savaşı'nın hesabı henüz görülmedi. Birinci Dünya Savaşı bizim için henüz bitmiş bir savaş değil. Yani yapılan anlaşmalarla ilgili düzeltilmesi gereken Musul, Kerkük, 12 Adalar ve Kıbrıs var. Bunların düzeltilmesi gerekiyor.

Benim inancım o ki yakın bir gelecekte Türkiye hem Kıbrıs hem de 12 Adalarla ilgili gerekli adımlar atacaktır. Aynı şekilde Musul ve Kerkük'le ilgili de gerekli adımlar atılacaktır.

Bu atılımın öncesinde bazı cılız da olsa sesler çıkıyor olabilir. Şu an başörtüsü üzerinden yürütülen bir kampanya var. Bunlar akıbeti değiştirmeyecekler.

B.G: Son sorumuz ise Filistin ve Doğu Türkistan meselesi üzerinden Müslüman bir genç nasıl bir tavır almalıdır, bir genç olarak neler yapabiliriz veya neler yapmalıyız?

H.G: Bu konularla ilgili net bir ayet var: *Müslümanlar birbirlerine karşı merhametli, toleranslı, kafirlere karşı ise sert olmalılar.* Çünkü kafirler böyle merhamet gösterildiği zaman onların bir ahiret inancı olmadığı ve de vahye dayanan bir adalet ya da ahlak anlayışları olmadığı için Müslümanlara zarar vermişler şimdiye kadar.

Dolayısıyla Müslümanlar bir başka yerde Müslüman zarar görüyorsa ya da bir başka yerde Müslüman bir ihtiyacı varsa ona karşı merhametli olmalı, elini uzatmalı, bu şekilde davranmalı. Bu konuda da bir sorunumuz olmadığını düşünüyorum.

Yani hem Uygur Türkleri konusunda hem Filistin konusunda bu konularla ilgili yeterince hassasiyet sahibiyiz teorik olarak. Sadece pratik olarak bu konularla ilgili adımların hatırlaması gerekir.

B.G: Teşekkür ederiz

Bu meselenin çözümü İsrail'in yıkılacağı, İsrail'le bizim karşı karşıya geleceğimiz bir askeri yöntemle çözebileceğimiz bir sorun. Çünkü bizim tarihsel tecrübemiz şudur: Düşmanlarımızı, onlarla müzakere etmemizden, onları protesto etmemizden, onları kınamamızdan anlamıyorlar.

FİLİSTİN HAKKINDAKİ FİLMLER

1

PARADISE NOW

Bu film, Filistinli iki genç arkadaş olan Said ve Khaled'in bir intihar saldırısı görevine gönüllü olmalarıyla başlar. Görev günü yaklaşırken, ikisi de bu kararı sorgulamaya başlar. Said'in ailesi ve aşkı arasında sıkışmış duyguları, Khaled'in idealleriyle çatışır. Film, terörizm, direniş ve bireysel vicdanın sınırlarını derin bir şekilde ele alır.

2

OMAR

Omar, İsrail işgali altındaki Filistin'de yaşayan genç bir fırıncıdır. Ancak hayatı, bir asker öldürme suçlamasıyla hapse atıldığında değişir. Omar, hem sevgilisi Nadia'yla olan ilişkisini hem de direniş grubu içindeki yerini korumaya çalışırken, İsrail yetkililerinin baskılarına ve ihanet şüphesine karşı koyar. Film, ihanetin ve direnişin bedelini gösterir.

3

5 BROKEN CAMERAS

Belgesel, Filistinli bir çiftçi olan Emad Burnat'ın kamerasıyla Batı Şeria'daki İsrail yerleşimlerine karşı yürütülen direnişi kaydetmesini konu alır. Emad, oğlunun büyüme sürecini belgelemek için başladığı çekimlerde, köylerinin maruz kaldığı baskı ve şiddeti de kaydeder. Her biri İsrail askerleri tarafından kırılan beş kamera, bir halkın mücadelesini anlatan metaforik bir araç haline gelir.

WANTED 18

4

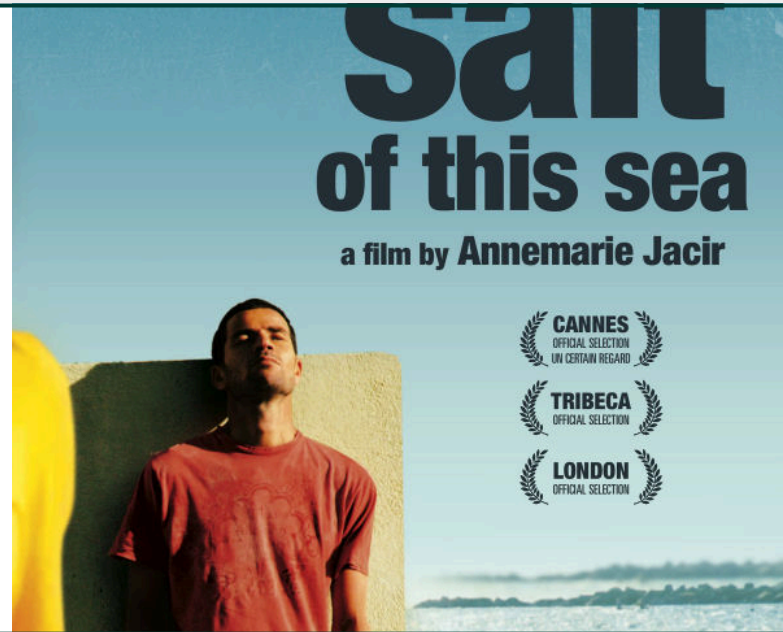
THE WANTED 18

Bu film, İsrail işgaline karşı Filistin direnişinin yaratıcı yollarını mizahi bir dille ele alır. Hikâye, Filistinlilerin kendi süt üretimlerini yapmak için 18 ineği saklamalarını anlatır. İsrail, bu inekleri “ulusal güvenlik tehdidi” olarak görür ve onları avlamaya çalışır. Animasyon ve röportajları birleştiren bu film, direnişin zekâ dolu bir örneğidir.

5

THE SALT OF THIS SEA

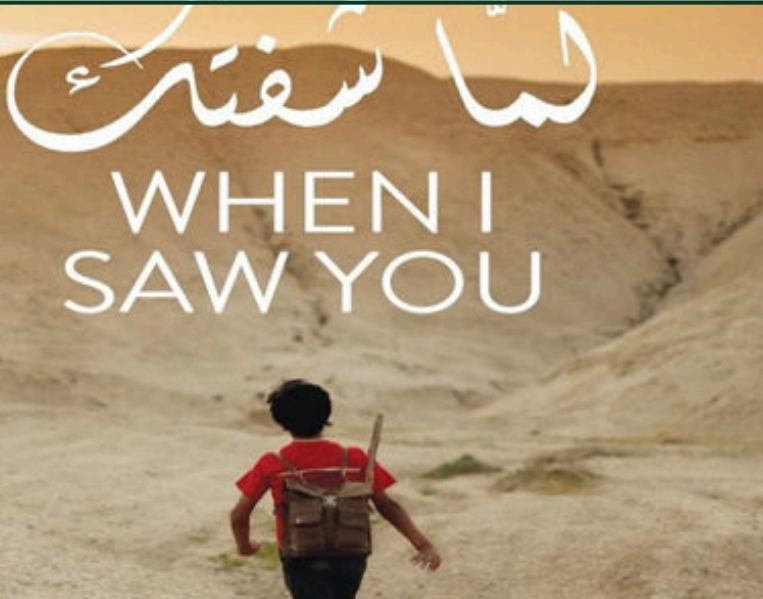
Soraya, ailesinin 1948'deki Nakba sırasında terk etmek zorunda kaldığı Filistin'e geri dönen bir Filistinli-Amerikalıdır. Ancak burada, hayal ettiğinden çok daha karmaşık bir gerçeklikle karşılaşır. Film, kişisel bir adalet arayışının, toplumsal ve tarihsel bir mücadeleye dönüşmesini işler.

6

WHEN I SAW YOU

1967'deki Altı Gün Savaşı'nın ardından, Filistinli bir anne ve oğlu mülteci kampına yerleşir. 11 yaşındaki Tarek, babasını bulma umuduyla kampı terk eder ve gerillaların arasında bulur kendini. Film, özgürlüğe olan inancı, çocuk masumiyetini ve savaşın etkilerini derinlemesine işler.

Bu yazımızda Filistin ömrünü Filistin mücadelesine adanmış önderleri tanımaya çalışıyoruz. Muhakkak ki onlar tarih sayfalarında silinmez bir iz bıraktılar. Onlar öncü oldular. Bizlere de onların izlerini takip etmek düşer.

FİLİSTİNLİ ÖNDERLER

Salih Enes Güneş / İbrahim Enes Özdemir

YAHYA SİNVAR

Yahya İbrahim Hasan Sinvar 1962 yılında, Gazze Şeridi'nin Mısır yönetimi altında olduğu dönemde Han Yunus mülteci kampında doğdu ve ilk yıllarını burada geçirdi. Ailesi 1948 Arap-İsrail Savaşı sırasında Al-Majdal Asqalan'dan (Aşkelon) ayrılmak zorunda kaldı ve Gazze Şeridi'ne sığındı. Liseyi Han Yunus Erkek Ortaokulu'nda bitirdikten sonra Gazze İslam Üniversitesi'ne devam etti ve burada Arapça Çalışmaları alanında lisans derecesi aldı. Sinvar ilk olarak 1982 yılında yıkıcı faaliyetler nedeniyle tutuklandı ve birkaç ay Far'a hapisanesinde yattı; burada Salah Şehade de dahil olmak üzere diğer Filistinli aktivistlerle tanıştı ve kendini Filistin davasına adanmıştı. 1985'te tekrar tutuklanan Sinvar, serbest bırakıldıktan sonra Rawhi Mushtaha ile birlikte, diğerlerinin yanı sıra Filistin halkı arasında İsrail ile işbirliği yapanları tespit etmek için çalışan ve 1987'de Hamas'ın "polis" haline gelen Munazzamat al Jihad w'al-Dawa (Majd) adlı örgütü kurdu. 1989 yılında dört kez ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Sinvar cezasının 22 yılını çekmiş ve Hamas tarafından beş yıldır rehin tutulan IDF askeri Gilad Shalit için 2011 yılında yapılan esir değişimi kapsamında 1.026 kişi arasında serbest bırakılan en kıdemli Filistinli mahkûm olmuştur. 31 Temmuz 2024'te İsmail Heniye'nin öldürülmesi sonrasında Hamas, Yahya Sinvar'ı hareketin yeni "genel lideri" ve aynı zamanda yeni Hamas Siyasi Büro Başkanı olarak atadı.

Duyuru, Hamas'ın politbürosunu seçen Şura Konseyi'nin, bir Hamas yetkilisi tarafından "İsrail'e meydan okuma mesajı" olarak nitelendirilen oybirliğiyle Sinvar'ı yeni lider olarak seçmesinin ardından geldi. Yahya Sinvar, 16 Ekim 2024 tarihinde işgal ordusu ile girdiği çatışmada şehit edildi.

İSMAIL HENİYE

1963'te Gazze Şeridi'ndeki Elşati mülteci kampında dünyaya geldi. Ailesi 1948 Arap-İsrail Savaşı sırasında Aşkelon şehrinden kaçarak mülteci durumuna düşmüştü. 1987'de Gazze İslam Üniversitesi'nden mezun oldu. 1989'da I. İntifada'ya katıldığı ve Hamas üyesi olduğu gerekçesiyle tutuklandı. 1992'de serbest bırakıldıktan sonra, İsrail tarafından diğer İslami Cihad ve Hamas üyesi 415 kişilik grubun arasına katılıp, Güney Lübnan'a sürüldü. Ertesi yıl Gazze'ye geri döndü. 1999'dan 2004'e kadar, Hamas genel sekreteri Şeyh Ahmet Yasin'in özel kalem müdürlüğünü yaptı. Aralık 2005'te yapılan ve 25 Ocak 2006'da tekrarlanan Filistin Yasama Konseyi seçimlerinde Hamas lideri Halid Meşal'in Şam'da sürgünde bulunmasından dolayı listenin en başında yer aldı. Hamas'ın 132 sandalyeden 74'ünü aldığı seçimler sonucunda Heniye, 16 Şubat 2006'da Hamas'ın başbakan adayı olarak açıklandı. 19 Şubat'ta, ABD ve İsrail'in karşı çıkımlarına rağmen Filistin başkanı Mahmud Abbas tarafından başbakanlığa atandı. Ekim 2006'da Gazze'de El Fetih ile Hamas üyelerinin çarpışmaları sırasında konvoyuna düzenlenen saldırıdan kurtuldu. Mayıs 2007'de İsrail'in evine karşı düzenlediği füze saldırısını atlattı. Haziran 2007'de Gazze Şeridi'ndeki Hamas ile El Fetih arasındaki çatışmaların zirveye çıkması üzerine, Filistin devlet başkanı Mahmud Abbas tarafından görevinden alındı.

Haniye, İran'da seçimleri kazanan Mesud Pezeşkiyan'ın göreve başlama törenine katılmak üzere Tahran'a geldi ve törende bulundu. Törenden sonra Tahran'ın kuzeyinde bulunan Devrim Muhafızları'na ait askeri lojmana gitti. 31 Temmuz 2024'ün ilk saatlerinde lojmana İsrail Ordusu tarafından yapılan saldırı sonucu şehid edildi.

1965 yılında aslen El-Kabibeli (Askalan'ın doğusunda bir yer) olan mülteci bir ailenin oğlu olarak Han Yunus'ta dünyaya gelmiştir. Gazze'deki İslam Üniversitesinde eğitim alıp 1988 yılında lisans öğrenimini tamamlar. Eğitimi esnasında ilk olarak Müslüman Kardeşler'e, daha sonra ise Hamas'ın kurulmasıyla beraber sonra Hamas'a katılır. İşgalci İsrail kuvvetleri onu, Ahmet Yasin'i de ele geçirdiği 1989'da, aynı operasyonda tutuklamıştır. Hamas Hareketi'ne üye olduğu için 16 ay hapse mahkûm edilir. Hapisten salıverilmesinin ardından İzzettin Kassam Tugayları'nın kurulmasında önemli bir rol oynamıştır. Ailesini ve kendisini geçindirebilmek için aynı anda birçok işte çalışır. Bunlar arasında; babasının sahibi olduğu döşeme mağazasında çalışma, taksi şoförlüğü ve tavuk çiftliği kuruculuğu vardır. Oslo Görüşmeleri'ne ve bunun sonuçlarına itiraz ederek Gazze'de İsrail kuvvetlerine karşı düzenlenen direniş hareketlerine katılmıştır. 1996'da Yahya Ayyaş'ın suikaste uğramasının ardından İzzettin Kassam Tugayları'nda komutan olur. Amerika ve İsrail tarafından, Camp David Zirvesi öncesi yapılan baskılar sebebiyle Filistin Yönetimi tarafından gözetim altına alınır. Çoğunluğu ev hapsi olmak üzere Nisan 2001'e kadar gözetim altında kalmıştır. Salah Şehade'nin suikaste uğramasının ardından 2002 Temmuz'unda Gazze Bölgesi'nde Hamas'ın askeri kanat komutanlığını üstlenmiştir. Gazze Bölgesi'nden, İsrail kuvvetlerinin 2005 Ağustos'undaki geri çekilişinden sonra yıllarca İsrail'in hazırladığı arananlar listesinin başında yer almıştır. İsrail'in düzenlediği birçok suikast girişiminden kurtulur. Bu suikast girişimlerinden sonuncusu, 2020 yılında İsrail'in düzenlediği bir hava saldırısında olmuştur. Muhammed Deif bundan da sağ olarak kurtulmuştur. 2021 yılında Ramazan ayında gerçekleşen olayların ardından Filistinlilere mesaj göndererek, uzun zaman sonra yeniden halk ile iletişimde olmuştur.

MUHAMMED DEİF

Hamas, 30 Ocak 2025'te Muhammed Deif'in şehit edildiğini açıkladı

ŞEYH AHMED YASİN

Ahmed Yasin, Askalan yakınlarındaki küçük bir köy olan El-Cura'da doğdu. Doğum tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Filistin pasaportuna göre 1 Ocak 1929'da doğmuştur. Ancak kendisi 1938'de doğduğunu iddia etmiştir. Henüz 3 yaşında iken, babası Abdullah Yasin'i kaybetti. İsrail'in kurulmasıyla yaşanan 1948 Arap-İsrail Savaşı'nın ardından o da binlerce Filistinli gibi mülteci konumuna düştü ve Gazze Şeridi'ndeki Curat Şams bölgesine sığındı. 1952 yılında yüzdüğü sırada kafasının üzerine düştü ve boyun kemiği kırıldı; Boynundan aşağısı felç oldu. Lise eğitiminin ardından Kahire'deki El-Ezher Üniversitesi'ne gitti ve burada Müslüman Kardeşler'e katıldı. Daha sonra Gazze'ye döndü ve öğretmenlik yapmaya, aynı zamanda camilerde vaazlar vermeye başladı. 1987'de İntifada hareketi sırasında Abdülaziz el-Rantisi ile Müslüman Kardeşler'in Filistin Kanadı'nı kurdu. 18 Mayıs 1989'da İsrail Güvenlik Güçleri tarafından tutuklandı. Bu dönemde işkenceye uğradı, dört gün süreyle tahta bir sandalyeye bağlı olarak oturtuldu ve uyuması engellendi. Daha sonra RamAllah Cezaevine gönderildi. Sekiz yıl hapiste kaldıktan sonra Eylül 1997'de Ürdün'de yakalanan iki Mossad ajanıyla takas edilerek serbest bırakıldı. Amman'da El Hüseyin Tıp Merkezi'nde Kral Hüseyin tarafından tedavi ettirildikten sonra Gazze'ye döndü. Kurduğu Hamas örgütü, yaptığı faaliyetler nedeniyle İsrail'de bir nefret figürü haline geldi. Ahmed Yasin 22 Mart 2004 tarihinde Sabahın erken saatlerinde namazdan dönerken bir İsrail helikopterin Füze atması sonucu şehit edildi

İslâm ümmetinin hali benim şu Felçli halim gibidir; dilinden başka hiçbir yerini hareket ettiremiyor.

ŞEHİD İZZEDDİN EL KASSAM

İzzeddin el-Kassam, Suriye'de Lazkiye'nin güneydoğusunda bir liman şehri olan Cebele'de doğdu. Babası bir medresede müderris ve mahkeme üyesiydi. İzzeddin, on dört yaşında iken kardeşi Fahreddin ile birlikte Kahire'ye El-Ezher'e gitti ve 1909'a kadar eğitim gördü. Cebele'ye döndükten sonra babasının medresesine müderris oldu. İtalyanların Libya'yı işgaline karşı halkı bilinçlendirmek için canla başla çalışmış nihayetinde topladığı gönüllülerle İskenderiye Limanı'nda kırk gün beklemişlerdi. Fakat bu kadar bekledikten sonra Balkan Savaşı'nın çıkması ve İtalyanlarla bir anlaşmaya varılması üzerine cepheye gidemeden geri döndü. Çok geçmeden I. Dünya Savaşı başladı. İzzeddin bir Osmanlı vatandaşı olarak doğrudan Osmanlı ordusu saflarında çarpışmak üzere müracaat etti. Bunun üzerine askerî eğitimden geçirildikten sonra cephede garnizon imamı olarak görevlendirildi. Suriye'nin Osmanlı Devleti'nden ayrılması meselesi ortaya çıkınca Cebele'ye döndü ve gönüllülerden bir halk ordusu oluşturdu. İzzeddin el-Kassam ve mücahitleri Suriye'de Fransızlara karşı cihada başladılar. 1922'de Suriye'yi terk etmek zorunda kaldı ve o zaman Filistin topraklarında olan Hayfa kenti yakınlarında bir köye yerleşti. Hayfa'da bir yandan direnişi sürdürürken bir yandan da ders vermeye devam etti. İzzeddin el-Kassam 1926'da Cem'iyetü's-Şübbânî'l-Müslimîn (Genç Müslümanlar Birliği) adlı bir teşkilata katıldı ve bir süre sonra da başkanlığına seçildi. İngiliz işgaline ve Siyonist harekete karşı halkı bilgilendirmek için çaba gösterdi. Özellikle Filistin'de Yahudilere arazi satılmasına şiddetle karşı çıkarak bunun önlenmesini istedi.

İzzeddin el-Kassam, 1935'te beraberindeki birliğiyle birlikte silah eğitimi için Cenin yakınlarındaki Ya'bed dağına çıktığı sırada İngiliz işgalcilere casusluk yapan biri tarafından ihbar edildi. İngilizler önce kendisine teslim olması çağrısında bulundular. Ancak İzzeddin el-Kassam ve beraberindekiler teslim olmayı değil karşı koymayı tercih ettiler. Şafak sökerken başlayan çatışma neredeyse öğlene kadar devam etti. Ama olmadı. Takvimler 19 Kasım 1935 tarihini gösterirken İzzeddin el-Kassam şehit düştü.

Hasan el Benna 1906 yılında Mısır'ın Mahmudiye kentinde doğdu. Babası El-Ezher mezunu Ahmet bin Abdurrahman, o dönemlerde Mahmudiye'nin yerel camilerinden birinde imamlık yapıyordu. Aynı zamanda saatçilikle uğraşarak ticaret de yapıyordu. Babasının hadis kitapları ve verdiği dini eğitimle büyüyen Hasan el Benna, içindeki İslam adına çalışma tohumlarını küçük yaşta ailesi sayesinde atmıştı. Lise çağlarında arkadaşlarıyla beraber "Kötülüklere Karşı Mücadele" adında bir topluluk kurdu ve Mısır'daki bazı önemli isimlere mektuplar gönderip, onların dikkatini toplumdaki kötülöklere çekmeye çalışıyorlardı. Liseden çok yüksek bir dereceyle mezun olduktan sonra üniversiteyi Dar'ul-Ulum'da okumaya karar verdi. Dâru'l-Ulûm'u birincilikle bitirdikten sonra İsmailiye'ye tayini çıktı. Mısır'ın yanı başındaki Türkiye'de 1924 yılında hilafetin yıkılması ve Batıların İslam'ı karalamak adına yaptığı çalışmalar Hasan el Benna'nın Müslümanlar adına daha çok çalışmasını sağladı. Kendisiyle beraber salih Müslüman olduğunu düşündüğü altı kişiyle birlikte Benna'nın evinde İhvân'ı-Müslimîn (Müslüman Kardeşler) topluluğunu kurdular. Topluluğa ilk davetleri İsmailiye bölgesinde yaptı. Kahvehanelerde zamanını boşa geçiren insanları toparlayıp onlardan muazzam bir Müslüman topluluk meydana getirdi. Hasan el Benna İsmailiye'deki çalışmaların ardından topluluğu daha da büyütmek için başkent Kahire'ye yerleşti ve burada Müslüman Kardeşler'in ilk büyük merkezini açtı. Ardından bazı mensuplarını Filistin'e göndererek İsrail'e karşı Filistinlilerin yanında durmaya çalıştılar. O dönemlerde Hasan el Benna'nın çalışmalarından yana hoşnutsuzluk yaşayan Kral Faruk, İngilizlerle beraber İhvân'ın sonunu getirmeye çalışıyordu. Filistin'e gönderilen ekibin ardından Müslüman Kardeşler'i tutuklatıp hapisanelere doldurdu. Dışarıda yalnızca Hasan el Benna kalmıştı. Kral Faruk'un amacı Hasan el Benna'yı öldürtüp çalışmalarına nokta koymaktır ve nitekim amacına ulaştı.

HASAN EL BENNA

Hasan el Benna 12 Şubat 1949'da Kahire'de bir suikast sonucu şehit oldu.

FİLİSTİN AYNASI

ZAFER ÇİMEN

Göklerin başkenti olan Kudüs’e ve mukaddes emanetin pek şerefli ve kavi imanlı muhafızlarına, Filistinli gönüldaşlarımıza Müslümanca selam vererek başlamak isterim. Allah’ın selamı rahmeti bereketi ihsanı ve ikramı üzerinize olsun. Gönüllerimizi dumura uğratan, dimağlarımızı mefluç kılan, duygu hassalarımızı ilga eden bu kokuşmuş nizamın içinde, sizler Müslümanlara değer hayatın olduğunu ve yaşanabiliyor olduğunu bir kez daha gösterdiniz. Bizlerin tedricen de olsa kavram dünyasından çıkarmaya başladığı tevhide dili, lügati bize, yani aslına rücu ettirdiniz. Seküler dünyanın, rasyonel nizamın ‘cihad’ mefhumunu mana itibariyle ait olduğu yerden ait olmadığı başka bir zemine konumlandırmasıyla, hülâsa cihad kavramına zulmetmesiyle hatta ve hatta terörize eylemlerle rabıtalandırarak İslam dünyasında genciyle yaşlısıyla, nice zihin dünyasını ifsat ettiğini üzümlere müşahede etmekteyiz. Fakat bir yandan da kelimakibar hikmetimucibince “Haddini aşan her şey tersine inkılap eder.” zuhuratı ortaya çıkmaktadır.

Filistin’de yaşanan insanlık dramının da aracılığıyla, Müslümanların özbeöz malı olan “cihad” mefhumunu tekrar sahiplenışı, gündemine hayatına alışı bunun en aşikar emsali olsa gerek. Darısı daha nice mahkum kavramlarımızın fethine olsun. Çünkü bizim hakikate avdet edebilmemiz için dünyaya adaleti, barışı, İslam’ı hakim kılabilmemiz adına öncelikle kavram dünyamızın bu istiladan arınması gerek. Yusuf Kaplan hocamızın iddialı ve bir o kadar da hakikat dolu sözünü tam da burada iktibas etmek gerekiyor: Başkalarının kavramlarıyla kendi dünyanızı inşa edemezsiniz! Biraz da özgürlük kelimesini fikrimizin masasına yatıralım. Kalemimiz neşter görevini görüp, özgürlüğün dalını budağını ayıklayıp lübbüne erişilmesi adına kayıp akacaktır. Ki ancak seküler dünyanın eliyle hakikatinden koparılmış, manası itibariyle ters yüz edilmiş nice kelimeler bir bir ifrazat halinde milli zihin dünyasından akıtılabilirsin.

Evet özgürlük mefhumuna gelelim artık. Özgürlük esasında “öz”e gebedir. Hem kelime hem de mana itibariyledir bu gebelik. Tasavvufi lügattan bakarsak da bu böyledir; hem zahiri hem batını olarak özgürlüğün “öz”ü ihtiva ettiği görülecektir. Günümüz dünyasına baktığımızda Filistin’li kardeşlerimizden daha özgür olan bir topluluk göremiyorum şahsen. Onlar bizim sandığımızın çok ötesinde bir özgürlük içinde yaşıyorlar. Bizim, Gazzeli mücahidlerle özgürlük zeminlerimiz dahi aynı boyutta, düzlemde değil. Onlar özlerine yani Allah’ın (CC) insanları yarattığı hilkate, fıtrata mutabık yaşıyorlar. Allah’ın (CC) halk ettiği hilkati tahrif etmeden, mahluklara boyun eğmeden bir yaşam idame ettirmekten daha özgür bir hayat mümkün müdür ki zaten?

Müslüman aksiyoner olmalıydı. Reaksiyon göstermek güçsüzlerin işi olmalıydı. Aksiyoner etkileyendir, olayları başlatandır, durumun öznesidir. Reaksiyoner ise etkiye karşı tepki koyan, durumun nesnesi hükmündedir. Müslüman aksiyonerdir, Müslüman kuvvetlidir. Onun kuvveti imanından neşet eder.

Allah'ın (c.c.) seni yarattığı hilkatten, öz'den koptuğun vakit; nefsine, masivaya, ideolocyalara, beşeriye mahkum olur, özgürlük de muhal mesabesinde kalır. Şimdi o zaman söyleyin onlar mı daha özgür yoksa biz mi? Bizleri her gün yakamızdan paçamızdan, telefonumuzdan televizyonumuzdan, her daim dört bir yanımızdan çekim merkezine almaya çalışan bunca girdap gibi işleyen masiva varken sizce biz gerçekten özgür müyüzdür? Yoksa özgür gibi hissetmemizi isteyen bu algılar dünyasının tutsakları mıyız? Herkes kendi muhasebesini yapsın ve muhakemesini bilhassa hakimlik makamında olan vicdanına havale etsin!

Evet hayatta bir şeylerin idrakine varmak, şemaların bozulması anlamı taşır ki bu da değişimi getirir beraberinde. Değişim ise ekseriyetle konfor alanının bozulması anlamı taşır. Yunus Emre (ks) der ki : Zehirle pişmiş aşı yemeye kim gelir.'! Eğer inanmak, idrak etmek varsa zehirle pişmiş aşı talip olmayı gerekli kılar, bedel ödemeyi iktiza eder. Bu fani kemiyetler dünyasından baki keyfiyetler ukbasına hicreti, 'Filistin Davası' nda göstermek, her bir müslümanın boynunda bir iman borcu olarak asılı durmuyor mudur? İmanın gerek şartı değil midir?

Şimdi değilse ne zamandır? İstikbalin gebe kaldığına inandığımız, İslam'ın muvaffakiyetlerine, bizlerin her birisine bir borç ya da miras (demek daha yerinde olacaktır) kalmamış mıdır? Bu verasete varislik belirtmek, bu kutlu davanın yakınlık hissesinin de bonservisine malikliği getirmez mi? Nihayetinde miras ancak en yakınlarla bırakılır, varis de bu zaviyeden murise kurbiyet haliyle rabitalıdır. Muris olan yüce Allah (CC), miras Kudüs Davası, varis de biz Müslümanlar...

Ahir zamanın üzerimize musallat ettiği bir diğer illet de aksiyonerlik vasfının yitirmeye yüz tutmuş olmasıdır. Unutmayalım ki en büyük aksiyoner Allah'tır (c.c.). Yaratma kudretini tüm cemadatta, nebatatta, hayvanatta ve insanatta her an ve şartta izhar ediyor. Biz ise heyhat ki aksiyonerlik derecesinden reaksiyonerlik derekesine düşmüş bulunmaktayız. Hatta toplumu ilgilendiren mevzuların ekserisinde dahi reaksiyon gösterilemez olundu. Tıpkı mefluç bir vücut gibi seyretmekle kaldı. İmanın en zayıf derecesi olarak gösterilen kötülüğe karşı "kalben buğz" ile iktifa edilmeye başlandı. Oysa Müslüman aksiyoner olmalıydı. Reaksiyon göstermek güçsüzlerin işi olmalıydı. Aksiyoner etkileyendir, olayları başlatandır, durumun öznesidir. Reaksiyoner ise etkiye karşı tepki koyan, durumun nesnesi hükmündedir. Müslüman aksiyonerdir, Müslüman kuvvetlidir. Onun kuvveti imanından neşet eder. İmanı nispetince kudrete maliklik belirtir. İtikadı kavi, muhkem olanın aksiyonerliği de doğru orantılı bir şekilde terakki eder. Bunca aksiyon, reaksiyon tefekküründen sonra gündemimizde olan boykot mevzusuna da gelecek olursak, boykot aslında bir tepki işidir, bir reaksiyon gösterme halidir. Elbet boykot da kendi içinde bir kıymete haizlik durumu belirtir fakat onun daha da ötesine geçmek gerekir. O da Müslümanın istiğna halinde müstağni kalmasıyla olur. Boykot ürünlerine ihtiyaç oranını asgariye indirirsek en azından toplumsal olarak değilse de şahsi olarak müstağni vasfına erişmiş oluruz. Filistin'e destek için boykot uyguluyoruz lakin bu gündem değişince, zulüm mola verince boykotlarımız da mı kesintiye uğrayacak? Müslüman reaksiyon sahibi ise en iyi ihtimalle Gazze'deki zulüm bitince Müslümanın boykotu da nihayete erecektir. Hatta birçoğunun duyarsızlaşmadan ötürü boykot surlarında gedikler açıldı bile. Lakin Müslüman aksiyonerlik tavrı edasında olursa onun müstağni hali hiçbir zaman zalimlere prim yaptırtmaz. Seküler dünyanın, kapitalist düzenin en sevmediği insan prototipi de zaten müstağni Müslümandır. Ne mutlu müstağni kalanlara. Rahmet ve dua Gazze'deki kardeşlerimizleyken, lanet ve beddua da onlara bu zulmü reva görüp yaşatanlara, bu fecaate duyarsız kalıp üç maymunu oynayanlara...

OSMAN ÖNER

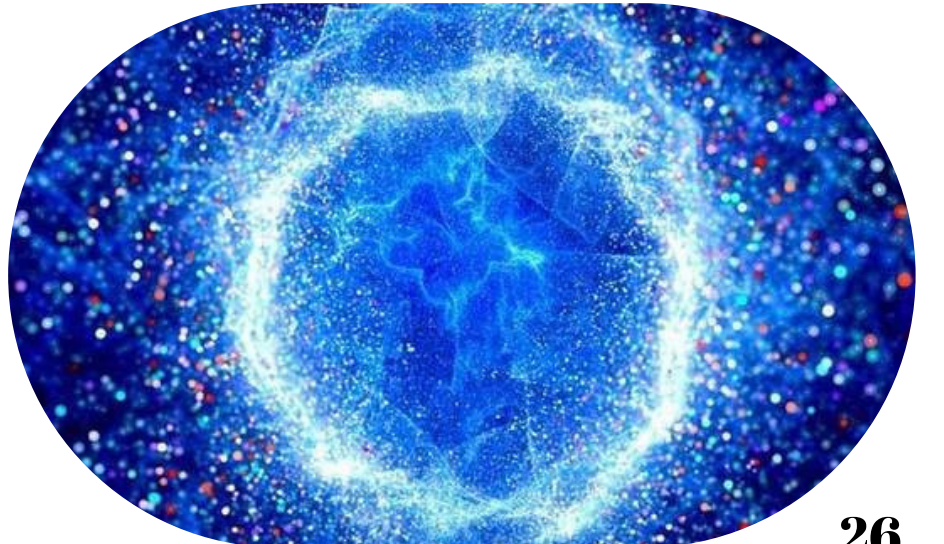
KUANTUM FİZİĞİ

Kuantum fiziği, maddenin en temel yapı taşlarını inceleyen bir bilim dalıdır. Gözlemci etkisi bir parçacığın durumunu belirlemenin onun davranışlarını değiştirebileceğini gösterir. Süper pozisyon, parçacıkların aynı anda birden fazla durumda bulunmasını sağlar. Dolanıklık ise iki parçacığın birbirine bağlı olduğunu ortaya koyar. Bu durum Einstein'ın "uzaktan hayalet etki" dediği olgudur. Kuantum mekaniği, klasik fizik kurallarını sorgular. Atom altı parçacıkların davranışları günlük teknolojilerimizi etkiler. Lazerler ve yarı iletkenler, kuantum teorisi sayesinde geliştirilmiştir. Kuantum bilgisayar hesaplama gücünü artırma potansiyeline sahiptir.

Araştırmalar evrenin temel yasasını anlamaya yöneliktir. Kuantum fiziği, merak uyandıran bir alandır. Bu alandaki gelişmeler, geleceğimizi şekillendirebilir. Bilim insanları, bu karmaşık teorileri keşfetmeye devam ediyor. Kuantum dünyası sırlarla doludur. Her keşif, yeni sorular doğurur. İnsanlık, bu alanda daha fazla bilgi edinmeyi hedefliyor. Kuantum teorileri, evrenin işleyişine dair derin içgörüler sunar. Bu bilim dalı hem teorik hemde pratik açıdan önem taşır. Gelecek, kuantum uygulamalarıyla daha heyecan verici olabilir. Kısacası, keşfedilmeyi bekleyen bir evrendir.

Kuantum fiziği, merak uyandıran bir alandır. Bu alandaki gelişmeler, geleceğimizi şekillendirebilir. Bilim insanları, bu karmaşık teorileri keşfetmeye devam ediyor.

1915 ALİ KEREM AKMAZ

Yine bir sabah geldi, karanlıktan çıkan güneş aydınlattı ortalığı. Hava güzeldi ama güneşin tepeye çıkmasıyla başladı sıcak. Yıl 1915, yaz mevsimi. Bir yerde gümbürtü, ses dolu bir haykırış. Oraya gitmesi gerek erkeklerin. Çünkü karşıdan adamlar geliyor buradakilere kan kusmak için. Erkekler sıraya girmiş yazılmak için. Orduya katılmak için. Bir baba göründü sırada küçük bir oğlu vardı yanında. Çok küçük gözlerinde hayret, şaşkınlık ve korku. Babası'nın nereye gideceğini bilmiyor ama vatan için bir şeyler yapacağını annesi ve babası'nın anlattığı hikayelerden biliyordu. Bir yer varmış deniz kenarında, kendilerini öldürmek için geliyorlarmış. Bu sırada çocuk dalmışken sıra babasına geldi. Babası orduya yazıldı. Babası çiftçiydi. Babası gidince tarlaya oğlu göz kulak olacaktı ve aralarında şöyle bir diyalog geçti:

BABA:Oğlum ben gidince arpalara bakarsın demi.

OĞUL:Bakarım baba tabi ki gözün arkada kalmasın.

BABA:Aferim oğlum, böyle bir oğlum olduğu sürece gözüm arkada kalmaz.

Birlikte o küçük ama sıcak yuvaları olan evlerine gittiler. Evlerinde annesi ve küçük kardeşi vardı. Küçük kardeşi kız idi. Annesi ise ev hanımıydı. Baba, anneye askere yazıldığını ve 2 gün sonra orduyla savaşa gideceğini açıkladı. Anne bu haberi aldığına üzüldü ama ağlayamadı ki bu vatan için gittiğini bildiğinden. Anne ve Baba arasında şu diyalog geçti:

ANNE:Sen gidince ne yapcaz peki, tarlayı kim sulayacak, kim tarlayı sürececek kim ekip biçecek?

BABA:Ben gidince evimizin erkeği olan küçük ensar yapacak tabi ki .

ANNE:Tamam bende biraz yardım ederim o zaman.

Gecenin karanlığı çöktü hava karardı ve gün ağırdı. Yeni bir gün... Güne yine su taşımayla başladı küçük Ensar. Ensar hep sabah şu çekerti kuyudan. O incecik kolları vardı belki ama koskocaman da bir yüreği vardı. Baba kahvaltıda ailesiyle sohbet etti, Baba hüzünlü, oğul ve küçük kız buruk ve anne , anneleri ise şevkatle bakıyor yavrularına. Ve geldi o gün, babalarını uğurladılar. Babası bilmiyorduki geri gelip gelemeyeceğini. Babası gideli 1 hafta olmuştu ve babalarını çok özlemiştir aile. Ensar tarlada annesi evde çalışıyorlar küçük kardeş ise ev işlerini falan filan yapıyordu. Anne eve gelin için bir şeyler dikip biçiyor evi yürütüyordu. Aile dayanışması vardı burada.

Babası gideli bir ay olmuştu. Baba yoktu bu evde ama hemen hemen o bölgedeki tüm erkekler yanı bir nevi bütün babaların bir acısı vardı kalbinde. Evler babasızdı yanı yavrular kanatsız, analar pençesiz evler ruhsuz. Ama... öyle bir dayanışma vardı ki bu yerde herkes birbirine bal kaymak oluyodu. Ensar bazen arkadaşlarıyla tarlayı ekip biçiyor, bazen de diğer arkadaşlarına yardım ediyordu. Bir ayrılık bir birleştirdi gönülleri. Günler, haftalar hatta aylar geçiyordu o günden. Baba ayrılışında tam 1 yıl geçti. Bu sırada baba cephede aç, susuz ve yoksulluk içimde düşmanı tepiyordu. Baba ,oğlu, kızı ve eşi için bir mektup birde kendi başındaki şapkasının ucundan bir bez parçası koparmış ve bu parçayı göndermiş. Bu parça ve mektup 370. günde geldi babanın evine. Baba olmayalı, onu görmeyeli 370 gün olmuştu. Mektupta babanın iyi olduğu ve Allah'ın izniyle eve geleceği günü merak ve heyecanla beklediğini falan filan yazıyordu. Gelen bez parçasını koklayan Ensar babasının kokusunu hissetti ve gözleri doldu...

Bu olaydan 5 gün sonra kahreden haber vardı. Bir asker kapıyı çaldı ve şöyle dedi:

ASKER:Hüseyin Hüseyinoğlu.

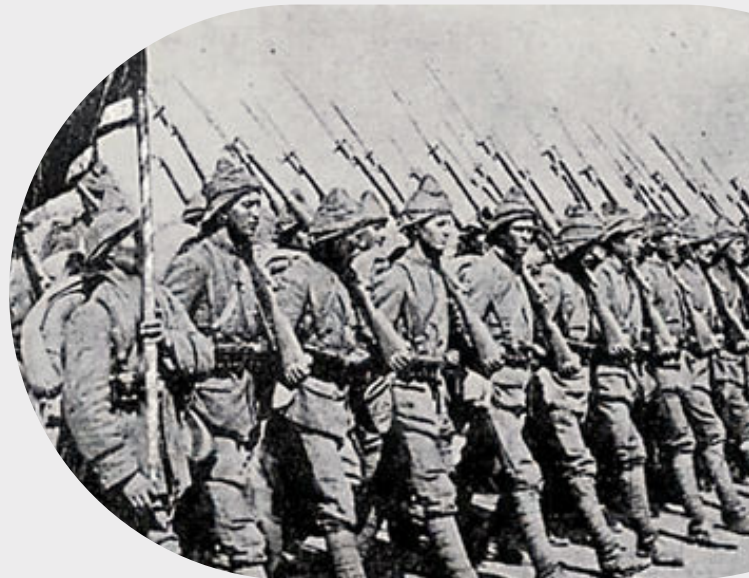
ANNE :Eşimdir

ASKER:Eşinizi kaybettik Allah şahadetini kabul etsin...

Bu olaydan sonra Ensar hüzünlü, Ensar sessiz. Anne ve kız çocuğu mahzun. Ensar bu acıyı hiç yaşamadı. Çok acı hayatı öğrenmeye ve olgunlaşmaya başladı Ensar.

Ensar'ın sırtındaki yük ve acı onu ölene kadar bırakmayacaktır. Ensar bu yaşta sırtına yüklenen bu ağır yükü taşıyor ve bu yükün ağırlığıyla sönüyordu.

Ensar dokunsalar ağlayacak, anne ve kız çocuğu hüzünlü. Bir baba gelip geçti bilmiyorduki gelip geçmeyeceğini. Ve dökülen göz yaşları...

PİŞMANLIK

Konya'nın Sarıoğlan köyünde Ahmet ve Ramazan isimli iki arkadaş yaşıyormuş Ahmet'in babası Rüştü bey genellikle tarım ile uğraşmış Ramazan'ın babası Kerem bey ise hayvancılık ile uğraşmış Kerem ve Rüştü bey yakın arkadaşlarmış zaten çocukları da bundan dolayı küçüklükten beri birlikte büyüyüp yetişmişler Ahmet ve Ramazan'ın her günü birlikte geçermiş evleri birbirlerine çok yakın aynı okulda aynı sınıfta ve hatta aynı sırada birlikte eğitim görüyorlarmış Ahmet gayet disiplinli Çalışkan zeki ve sorumluluk sahibi bir çocuk ve bundan dolayı derslerde çok iyi ama Ramazan için aynı şeyleri söyleyemeyiz Ramazan Ahmet'e göre oldukça tembel umursamaz sorumsuz ve disiplinsiz bir çocuk durum böyle olunca da Ramazan zaman zaman Ahmet'i felaket derecede kıskanırmış hatta sadece bu konuda da değil gelin Ahmet ve ramazanı biraz daha detaylı tanıyalım Ahmet yardımsever iyi niyetli insanlara karşı samimi sorumluluklarını bilen terbiyeli güzel ahlaklı ve köy halkı tarafından da çok sevilen bir isim biraz da Ramazan'ı tanıyalım Ramazan insanlarla iyi iletişim kuramayan kötü niyetli sorumsuz tembel ve biraz ağzı bozuk bir karakterköy halkının Büyük bir kısmı da Ramazan'dan hoşlanmıyor Ahmet ve ramazanın küçüklükten beri birlikte büyüyüp yetişen iki arkadaş olduğunu söylemiştik her ne kadar sıkı arkadaş olsalar da gördüğünüz gibi Ahmet ve ramazanın özellikleri birbirine çok ters ve bu sebepten dolayı sık sık kavga ederler bu kavgaların çoğunun sebebi Ramazan'ın ahmeti olan kıskançlığıdır Ahmet kavgadan hoşlanan bir kişi değil genelde kavgalarda ramazan'la da arasının bozulmasını istemediği için alttan alıp kavgayı uzatmayan ahmettir Ramazan ise kavgayı uzattıkça uzatır götürebildiği yere kadar götürmeye çalışır bir gün yine birlikte okula doğru yol aldılar matematik sınavı vardı Ahmet her zamanki gibi çok iyi çalışmıştı Ramazan ise yaptığı gibi sınavı önemsemedi ve çalışmadı sınava girdiler ve sıralarına oturdular öğretmen de onlardan hemen sonra sınıfa girdi yoklamayı aldı ve kağıtları dağıtıp sınavı başlattı Ahmet temkinli ve dikkatli bir şekilde sorularını çözüyordu Ramazan ise kalem oynatmadan dakikalarca boş boş kağıda bakıyordu biraz vakit geçtikten sonra Ramazan Ahmet'in koluna dokunup kapıyı kopya istedi

Ahmet ise haksızlık olmaması için kağıdın gizledi ve Ramazan'a en ufak bir kopya vermedi. Sınav bitmişti Ahmet tüm soruları çözmüştü Ramazan'ın kağıdı ise bomboştu kalan dersleri de işlediklerin işledikten sonra okuldan ayrıldılar ve okul çıkışı yine klasik kavgalardan bir yaşandı Ramazan yol boyunca kopya vermediği için Ahmet'e laf saydırıp durdu Ahmet yine durmadan gelip alttan aldı ve kavgayı uzatmadı sessiz sessiz ilerlerken yerde parlayan bir şey fark ettiler Ahmet ciddiye almasa da Ramazan iyilik ne olduğuna baktı bu saf altından yapılmış bir kolyeydi ve çok değerli olduğu halinden anlaşıldı Ramazan mutluluktan tavana sıçramaya başladı etrafta kimse var mı diye kontrol ettikten sonra kolyeyi hızlıca çantasına attı açıkçası Ramazan'ın bu hareketini Ahmet çok da şaşırmadı yine de bu yaptığıının ne kadar büyük bir yanlış olduğunu anlatmaya çalışsa da nafile Ramazan Ahmet'i dinlemeden hızlıca oradan ayrıldı ve kuyumcuya gidip kolyeyi bozdurdu bozdurduğu parayla hemencecik kendisine bir bisiklet aldı baba bakımını da yaptırdıktan sonra bisiklette atlayıp evin yolunu tuttu ama Allah'ın adaleti şaşar mı bisikletle giderken yolun kenarındaki taşı göremedi sonrası malum eli yüzü kan içinde ağlayarak çeşme'de yüzünü yıkadı yaptığı hatanın geçti olsa farkına varmıştı bozdurduğu paranın üstüne bisikletin parasını da tamamlayarak bir kaseye koydu aldığı yere geri bıraktı ahmet'le buluşup başından geçen her şeyi anlattı pişmanlığını dile getirdi ayrıca zamanında Ahmet'e karşı sergilediği kötü davranışlar içinde özür diledi bundan sonra kendisini değiştirip iyi bir insan olacağına söz verdi ve pişmanlığından ders çıkardı.

ÖN YARGI

Taha Enes Uludağ

Lise 2 sınıfta okuyan Caner ve Serkan ilkokuldan beri aynı okullarda okuyan 2 samimi arkadaşlırlar. Aynı mahallede oturan Caner ve Serkan'ın anneleri de yakın arkadaşlırlar. Bundan dolayı ara sıra bir araya gelir mahallede top oynar beraber vakit geçirirler. Caner'in babası ticaretle uğraşır ve sık sık yurt dışına seyahate çıkar, gelirken de oradan Caner'e pahalı hediyeler getirirdi. Yine bir gün Caner'e çok güzel bir kalem getirmişti. Ertesi gün okula o kalemini götürmüştü. Sıra arkadaşı olan Serkan'ın da dikkatini çekmişti. Kalem Serkan'ın çok hoşuna gitmişti. Keşke benim de böyle bir kalemim olsaydı dedi Caner arkadaşına. Aradan birkaç gün geçmişti. Caner ödevini yapmak için kalemini almak istediğinde kalemini kalemliğinde bulamadı kaç kez çantasını yokladı, döktü yine bulamadı. Çok sevdiği kalemi çantasında yoktu. Annesine sordu, annesi görmediğini söyledi. Nerede olabilirdi ki? Kaybetmediğinden, çantasına koyduğundan emindi. Bir an Serkan aklına geldi, o çok beğenmişti Kalemi almış olabilir miydi ? Ertesi gün okula gittiğinde sıra arkasında ve kayıp dolabında bulamadı, Serkan'a sordu, Serkan görmediğini söyledi. Kalem nerede olabilirdi ki ? Kalemini yanından ayırmadığından emindi, bir an arkadaşından şüphe etmeye başladı.

O çok beğendi, muhakkak o almıştır diye kendi kendine düşünmeye başladı. Serkan bir anda Caner'in gözünde çok kötü bir kimse oldu. Serkan'ın yaptığı her hareketten şüphelenmeye başladı. Yine bir gün okula giderken ceketinin iç cebinde kaleminin olduğunu fark etti. Halbuki bir kalem için arkadaşından nasıl da şüphelenmişti. Kendinden çok utandı, kaç yıllık arkadaşını bir kalem için zihninde türlü türlü şekiller sokmuştu. Telafi etmesi gerektiğini düşündü. Ertesi gün okulda arkadaş Serkan'a kalem hediye etti. Neden hediye ettin bu senin en sevdiğin kalemindir dedi. Hiç bilmeyecekti çünkü Caner ona söyleyemezdi. İlk yaptığının çok utandırıcı olduğunu düşündü. Bu ona büyük bir ders olmuştu, hiçbir şey için ön yargılı davranmayacaktı

Hava bu akşam da karlıydı. Lapa lapa yağıyordu. Yatağından doğruldum terliklerimi giyip aşağıya annemin yanına gittim. Mutfakta akşam yemeği hazırlıyordu ama hazır olmasına daha çok vardı. Ben de tekrardan yukarı çıkıp yatağıma uzandım, azıcık kestirecektim. Bir anda terler içinde uyandım, hızlı hızlı nefes alıyordum. Rüyamda aynı bu zamanda yemekten sonra annem gil teyzeme giderken kaza yapıyorlar ve ben küçük kardeşim Oğuz ile yetim kalıyorduk. Kimse bize bakmak istemiyor, koca evde bir başımıza yaşıyorduk. Bunları unutmaya çalışırken annem kapıya geldi, gülümseyerek oğlum hadi elini yüzünü yıka da gel yemek hazır, dedi ve sessizce kapıyı örtüp çıktı. Ben de kendimi toparlayıp terliklerimi giydim, elimi yüzümü yıkayıp aşağıya indim. Babam her zamanki yerinde, masanın yanında, oturmuş mercimek çorbasını içiyordu. Kardeşimse yemek arabasında oturmuş ağzındaki lekelerle bana bakıyordu. Annem, suları hazırlayıp masaya oturdu. İlk önce kardeşimin başını okşadım, sonra anneme sarıldım. Son olarak da babama beşlik çakarak yemek masasına oturdum. O rüyadan sonra pek iştahım kalmamıştı, tabağımın yarısını yiyip kalktım. Babam başımı okşayarak oğlum neden yemedin bir şeyin mi var, dedi. Hayır baba uyuyunca iştahım kaçtı dedim. Babam başı ile onaylayarak yemeğine devam etti. Ben de usul usul içeri geçtim ve televizyonu açtım. Televizyonda en çok sevdiğim dizi vardı, izlemeye başladım. Biraz sonra kardeşim annemin kucağında babam da hemen arkalarında içeriye girdiler. Beraber izlemeye başladık Oğuz bir süre sonra uyumuştı, annem onu yavaşça kucağına alıp yukarıya odasına götürdü, usulca yatağına yatırdı ve aynı şekilde geri dönerek yanımıza oturdu.

Diziyi izlemeye devam ettik bir süre sonra dizinin o günkü bölümü bitmişti. Tam o sırada annemin telefonu mutfakta çalmaya başladı, gidip getirmemi söyledi. Ben de koşarak gittim, arayan teyzemdi. Tam içeri gidecekken rüyamda gördüklerim aklıma geldi. Hemen telefonu kapattım, yerine geri koydum. Kalbim küt küt atıyordu, ya rüyam gerçek olursa diye içimi büyük bir korku kapladı. Yavaşça içeriye gittim o sırada annem:

-Oğlum arayan kim?

- Hiç anne okuldan arkadaşım Mehmet'miş.

Tamam oğlum, dedi. Televizyona bakmaya devam ettim. Mutfaka gitti, orada kendine bir bardak çay koyup üstüne ceket giyerek balkona çıktı. O sırada babamın da telefonu çalmaya başladı. Bir an korktum arayan teyzem diye. Mutfaka fırladım ama babam çoktan telefonu açmıştı bile biraz konuşmalarını dinledim ve rahatladım. Arayan iş arkadaşı İbrahim abiydi. Babamın oldukça yakın arkadaşı olurdu. Konuşmasının bitmesini bekledim ve ne olur ne olmaz diye babamın telefonunu alıp içeriye gittim.

Televizyonda belgesel açıktı, onu izlemeye koyuldum. Ardından babam da geldi hep birlikte izlemeye başladık. Aradan on dakika geçince babamın telefonu çalmaya başladı. Kahretsin sesini kısmayı unutmuştum, olamaz olamaz. Arayan teyzemdi, korkudan titremeye başladım. Babam:

- Oğlum arayan kim ?

Sesim çıkmadı. Babam da gelip kendisi açtı, korkudan ne konuştuklarını anlayamadım. Annemle babam ayaklandılar ve hazırlanmaya başladılar, gidiyorlardı. Annem bana yaklaşıp oğlum kardeşinle uslu durun, biz teyzene gidip hemen geleceğiz, dedi. Dilimi yutmuştum sanki, sadece kafamla onayladım. Annem de yanağımlı öptü ve çıktılar.

Elim ayağım titriyordu, gitmelerine engel olamazdım. Ben de yavaşça içeriye geçtim ve koltuğa uzandım, zaman geçmiyordu. Kafamı dağıtmak için kumandaya uzandım ve televizyonu açtım. Televizyonda futbolu maçı vardı çok da ilgim olmasa da zamanın geçmesi için izlemeye koyuldum. Zaman geçmiyordu, onlar gitti gideli sadece 30 dakika olmuştu ama bana iki üç saat geçmiş gibi geliyordu, Televizyonu kapattım odama çıkıp yatağıma uzandım, uyumuşum. Uyandığımda saat on olmuştu. İki saat uyumuşum, yatağımdan kalktım terliklerimi giyerek ilk önce kardeşimin odasına girdim, tatlı tatlı uyuyordu. Yavaş yavaş gidip yanağını okşadım ve aynı şekilde geri çıktım. Salona gittim, salon boştu. Diğer odalara baktım, oralar da boştu. Demek ki hala gelmemişlerdi. Hemen geleceğiz demişlerdi. İçimi büyük bir korku kapladı, titreyerek koltuğa oturdum. Hayır onlara bir şey olmayacaktı, normal bir şekilde geri geleceklerdi. Gece yarısı olmuştu, hala gelen giden yoktu. İyice korkmaya başladım. Tam o sırada telefonum çaldı, arayan teyzemdi. Annem aramıştır diyerek açtım ama konuşan teyzemdi.

-Ahmet teyzem. Bekledi teyzem:

-Bir şey diyeceğim ama sakın ol tamam mı ? İçim buz kesildi. Kekeleyerek tamam dedim.

- Annen gil bize gelirken arabanın tekeri kaymış ve bir tıra çarpmışlar doktorların müdahalelerine rağmen hayata tutunamadılar.

Yere düştüm ve gözlerim kapandı bir anda uyandım her tarafım ter olmuştu. Yağmur altında kalmış gibiydim. O sırada odamın kapısı açıldı, annem açtı ve akşam yemeği hazır gel dedi ve birden rahatlamıştım. Üstümü değiştirip hızlıca aşağıya indim, annemi öpüp yemek yemeye başladım. O sırada telefon çaldı. Annem bakmak bakmam için beni yolladı, arayan psikiyatri doktoru Adem abiydi, telefonu açtım.

-Ahmet nasılsın ?

-İyiym Adem Abi sen ?

-Ben de iyiym Adem, annem ve babamın öldüğünü biliyorsun, hala onları görmüyorsun değil mi ? Nutkum tutuldu, telefon elimden kaydı, koşarak içeriye gittim. Kimse yoktu ama biraz önce buradalardı. Diğer odalara baktım ve sadece kardeşim odasında uyuyordu. İmkani yoktu, tekrar odalara baktım ve durum aynıydı, kimse yoktu. Salonda kendimi yere atıp ağlamaya, bağırmaya başladım.

CENNET LİYAKATLARI

Toprak altı yatan, deryada kahraman.
Koklanan gül hayran yurda, yurttaşa,
evlada.

Mersiyesi kimin bu evlada?
Haleti var mı dünyada?

Olur ise düşman nadim.
Mihneti yok sayar halim.
Niza biter de nizam kurulur.
Bana bu sevgi sorulur.

Nümayiş aramaz sevgi.
Silahlar yaldızlı olmasa da belki.
Şaibe biter diye sevgi.
Nikbin insanın çağrısı.

Nüvenim en güzeli bu sevgi.
Her şeyde bir nakış.
Atların tozu aşık.
Bu nakışsız sevgiye

Ali Teke

ÇANAKKALE

Bir destandır Çanakkale.
Son kaledir Çanakkale.
Bir milletin ruhuyla savaşp,
Kaniyla kazandığı destandır Çanakkale.

Bu destan!
Ne babalar , ne ağalar götürdü.
Bu destan!
Kim bilir kaç çocuğu yetim ve öksüz bıraktı.

15'inde gelende vardı,
18'inde toprağa giren de.
Genç yaşında kalem yerine silah tutanlar,
Yaşlanmadan aklaştılar.

Açlık, yokluk ve imkansızlıklarla
Bir var olma savaşdır Çanakkale.
Memleketin bir ucunda,
İstanbul'un gölgesidir Çanakkale.

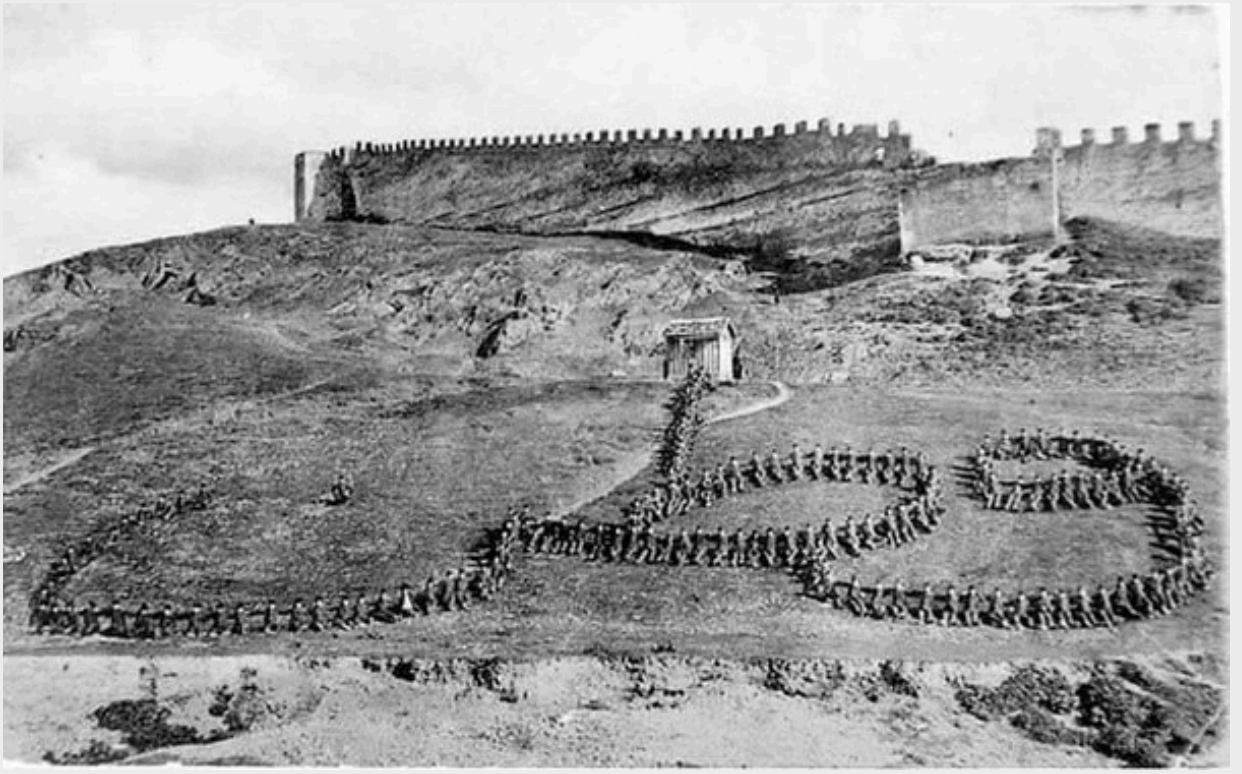
Bir destandır Çanakkale.
Hak ile batılın savaşı.
Mazlumun zaferi,
Zulmedenin mağlubiyeti.

Bir destandır ki Çanakkale,
Nesillerin dualarını süsleyecek.
Bir destandır ki Çanakkale
Düşmana tiksinti verecek.

Bu destan!
Kanla alınan kanla verilir,
Şehitlerin hakkı şehitlikle ödenir.
Diye inletti Çanakkale.

ALİ KEREM AKMAZ

VATAN ŞİİRİ

Ey bağı yanık vatan.

Ey gözü yaşlı analar dolu vatan.

Senin uğruna neler feda edilmezdi ki.

Senin uğruna neler feda edilmez ki.

Gerekirse tekrar verilir bu canlar.

Gerekirse tekrar ağlar bu analar.

Gerekirse tekrar dökülür bu kanlar.

Gerekirse tekrar yazılır bu marşlar.

Tüm bu çaba millet için.

Tüm bu çaba şehitler için.

Tüm bu çaba gelecek için.

Tüm bu çaba hür doğup hür yaşadığım vatanım için.

Ahmet Servet ATEŞ

KALBİN FISILTISI

Gecenin siyahında bir yıldız gibi parlasın,
Karanlık ufuklara ışıltını saçarsın
Bir meltem esintisi dokunur yapraklarıma,
Seninle hayat, bir rüya olur sabahlarıma.

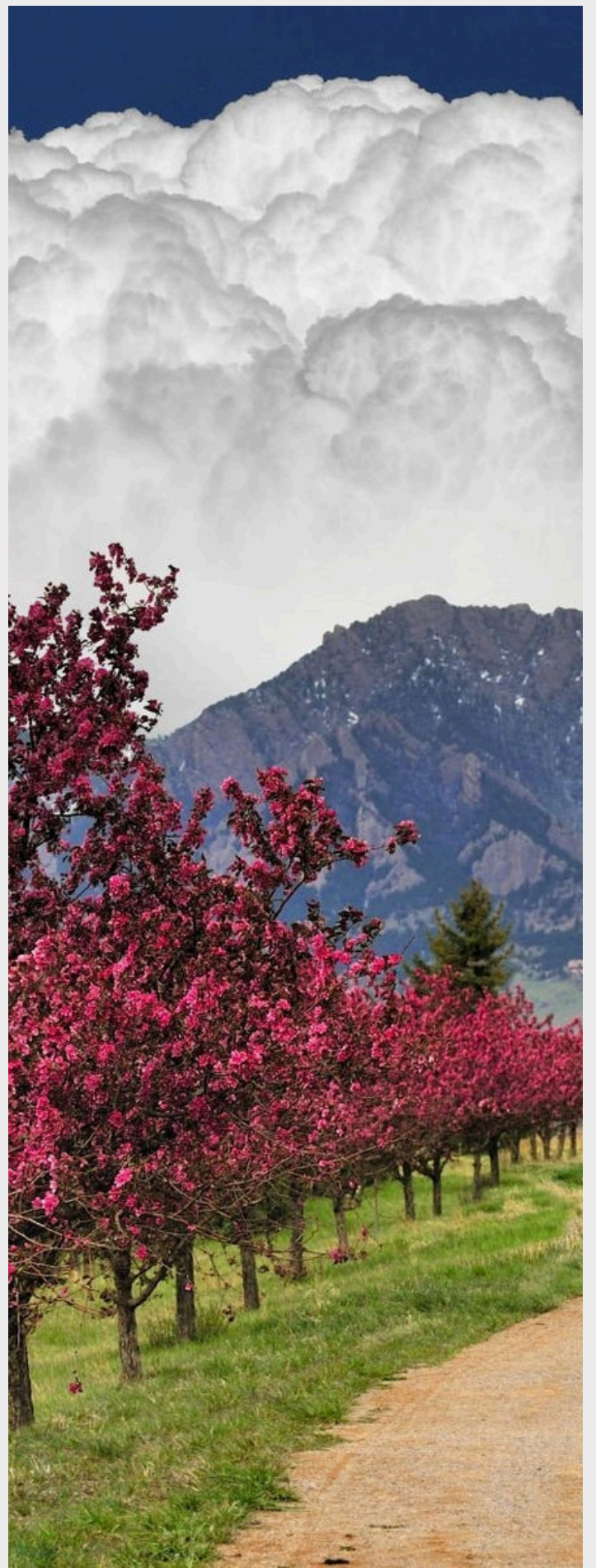
Gözlerin derin kuyu, gizemlerle dolu,
Bakışların anlatır hikayeyi, sonsuz yolu.
Her bir gülüşün bir bahar müjdesi
Ruhumda yankılanır aşkın nefesi.

Saçların deniz köpüğü, dalgalanır rüzgarda;
Kokusu gül bahçesi, açılır her an duygularda.
Ellerin bir kış günü sıcak bir ateş,
Dokunduğun yerlere yaşam yeniden serpilir

Sesin bir şarkı, kalbime dokunan;
Melodisiyle unuturum, her anı soluyan.
Bir serap gibi gerçek, bir masal gibi uzak.
Her heyecan, sonsuzluğun çizdiği bir uzak.

Aşkımız bir şiir, dizelerde kaybolur;
Her satırda bir umut, her mısrada bir huzur.
Sen varsın ya dünya döner sessizce.
Ve ben seninle yeniden başlarım her gece...

MUZAFFER ÇAKI

Nüven parladı pencereden,
Güneş nasıl örter ışığını.
Ama değilim, kör ettin beni.
Semaya dolardı ışığın.

Uçuşurdu atların yeleleri.
Rüzgar hoyratça eser, açardı perdeni.
Güneş söner bulutlar sana bakardı.
Beytin taştan duvarı nasıl yeniden
doğardı...

Bu milleti bitirsem.
Gelir miydin makberime ölsem.
At vurulsa, yel esmesin diye dua etsem...
Bir nebzede unutursun söylesem.

Taha Enes Uludağ

Gözlerinde saklı bir deniz, derin ve
sonsuz.
Kalbim her dalgasında yeniden
vurulmuş.
Dokunuşun baharın ilk rüzgarı gibi
Gönlümde çiçek açtırır her seher vakti.

Sözlerin bir melodi, ruhumu saran
Seninle güneş doğar, karanlık uzaklaşır.
Yollar uzun olsa da
Her adımda huzur bulurum seninle

Gece yıldızlarda adımı oku
Ay ışığı yüzüme düşer.
Aşkınla aydınlanır gönlüm
Sen varsan her an mutluluk hep burada.

YUSUF YILDIZBAŞ

EVE DÖNÜŞ

Yağmurların ardından yeşeren renkler gibi
Durulanmış gökyüzünde
Taze çimene, toprağa
Toprağın biz kokan rengine
Bir bebeğin gülüşüyle ısınmak gibi

Dönmek gibi kendimize
Uzun bir seferden
İplerinden boşanıp kırlara uzanan
Kısrakların can çekişen yolculuğu
Kılıcı kınına koyma ferahlığında bir gönül gibi
Hoşnut olmuş, hoşnut etmiş
Kalpleri titretmiş ve kalbi titremiş

Bir derenin ıslıtısında
Bir yaprağın damarlarında
Bir çiçeğin soluduğu gök alacasında
Ürkek ceylanların bakışlarında
Kuşların cıvıltılarında kaybolan
Gecenin ortasından süzülen güneş gibi

Kimsesi kalmamış
Yalnız sabah vaktinde
Demir tellerden uzanan yağmur damlaları
Çatı katlarında, güvercin yuvalarında
Trafik lambalarının cıvıltılarında
Boşlukta unutulmuş kahkahalarda
Güneşte solmuş otobüs duraklarında
Geçmiş özlleyen bir bakış gibi

Bir felaketten uyanmak gibi
Kurtuluş gibi yapayalnız bir günde
Kalbimizin inşiraha ermesi
Ruhumuzun göklere yükselmesi
Büyük bir müjdeyi ilan etmesi gibi
Bembeyaz kesilmiş bulutların
Büyük haberin yankılanması gibi alemde

Kirlerinden temizlenip
Yepyeni elbiseler giyerek
Bir sayfayı çevirmek gibi
Duru bir dünyanın kapılarını
Aramak gibi çocukça
Tüm bakışlardan, düşüncelerden
Anlamını bilmediğim sözlerden
Kargaşadan, savaştan, debdebeden
Kaçarak

Yeniden dirilmek gibi
EVE DÖNMEK

Muhammed Aydın

